

ANEXA

la revista

IFARUL CRIȘTIN

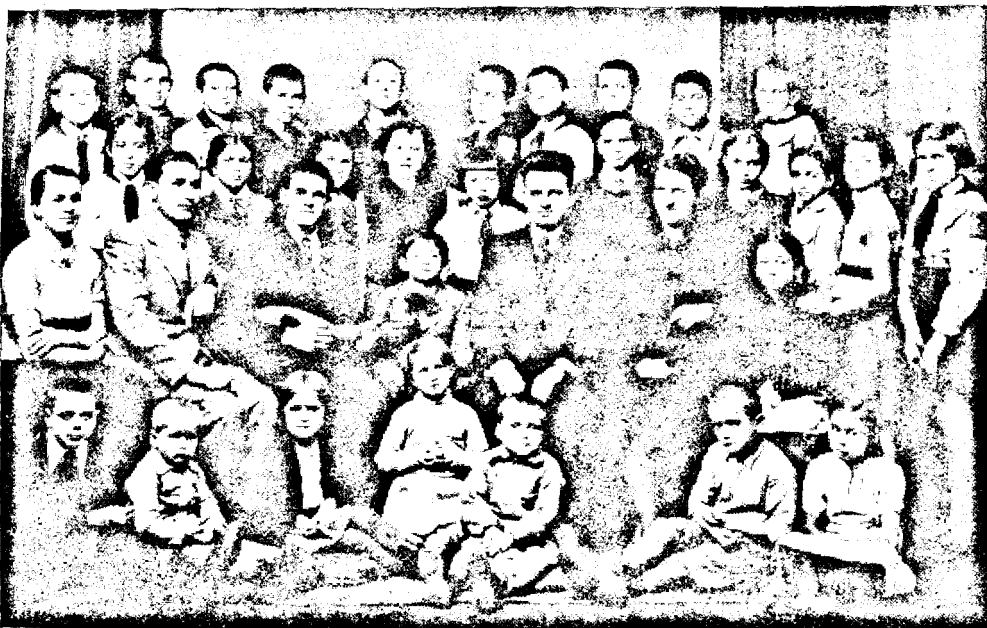
CĂLĂUZA ȘCOALELOR DUMINECALE, SOC. TINERETULUI ȘI SOC. FEMEILOR

ANUL VI. No. 2

Redacția: Arad, Str. Lăe Barna 4.

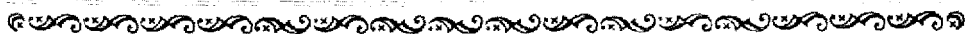
Girant responsabil Nic. Oncu

Apr.—Iunie 1940

„Corul Copiilor”

Biserica B-dul Basarab 56 bis București

PROBLEMA ȘCOALELOR DUMINECALE

de D. Biban — predicator — Constanța

„Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți; căci împărăția lui Dumnezeu este aceluia ca ei”.

Nu fără importanță este această problemă, pe care și-au pus-o marii gânditori religioși de veacuri.

În lunile trecute am întocmit tabloul statistic anual al Comunității și examinând în parte fiecare rubrică, totalizându-le, am rămas impresionat de numărul mare ce-l avem la rubrica „copiii”, care cu mult întrec numărul membrilor.

În fața acestor constatări, am lăsat tocul din mână și m'am gândit asupra acestei cauze în toate laturile ei, și care ar fi modalitatea cea mai aplicabilă în creșterea copiilor noștri.

Școala Duminecală care este din Duminecă în Duminecă, poate ea da concursul ei, suficient la creșterea copiilor în cele spre Dumnezeu?

După un studiu amănunțit am ajuns la următoarea concluzie că:

Toate mamele trebuie să fie învățătoare ale Școlii Duminecale,

și iată cum:

Nu totdeauna copiii pot merge regulat la Școala Duminecală, din anumite motive; poate copiii nu sunt dispuși, poate nu au hăinuța curată, poate stau prea departe și timpul este neprielnic, poate întârzie din alte motive, sau locuiesc într'un sat unde este numai o singură familie. În asemenea

împrejurare Mama-învățătoare sau (Tatăl-învățător) adună copilașii în jurul lor, citesc cu ei, cântă cu ei, se roagă cu ei, pun întrebări biblice, etc. Dacă noi, părinții nu le vom da de piilor noștri de lucru, le va dă lumea și copiii cu care se între vărășese la joc.

De șasesprezece ani studiez o familie care și-au crescut copiii într'un sat departe de vreo biserică baptistă, fiind singuri în comună. Întâmplător într-o Duminecă am asistat și eu la aceea Școala Duminecala undă Mama-învățătoare a adunat copiii în jurul ei, le-a citit le-ă ținea, s'a rugat cu ei, a cântat cu ei și le-a explicat Cuvântul lui Dumnezeu, după terminare i-a lăsat la joacă.

Care credeți că a fost rezultatul? deși are 10 copiii și toți sunt la Domnul! Ce frumos și interesant exemplu. Câte Mame au făcut la fel? Unde sunt copiii voștri?

Din Duminecă în Duminecă Mama-Învățătoare mai stă cu copiii ei de vorbă asupra lecțiilor avute.

Decâteori Mamă, te-ai rugat cu copiii tăi? Decâteori a cântat Mamă cu ei? Decâteori le-ai istorisit despre jertfa Domnului Isus Hristos?

Prin aceasta nu voesc a spune că nu trebuie Școala Duminecală, ci din contră; școala mai întărită și învățătoarele în multe; și cine este sau poate fi mai aproape ca Mama de copiii? Dela cine avem și moștenim frumoasele amintiri din copilărie dacă nu dela mama?

Iată de ce trebuie Mame-Invățătoare în Școala Duminică și Mama de drept este o învățătoare a Școalei Duminicale.

Chiar dacă nu știe carte, Mama-Invățătoare va istorisi copiilor ei despre Domnul, Hristos Isus și jertfa Lui.

Acum câteva decenii în urma, într'o țară printr'un ordin dat sau desființat toate schiturile de maici-călugărite, unde multe fetițe primiau o educație, între altele și religioasă; după desființare o delegație de maici s'au dus la Prim-Ministru de atunci și i-a demonstrat pierderile ce le va avea țara prin închiderea acestor instituite de educație. Prim Ministru de atunci le-a spus: „Țara noastră are lipsă de Mame, educatoare” și siguri că această chestiune se pune și la noi, poporul nostru are lipsă de Mame-Invățătoare la Școli Dumi-

necale! Cine contestă acest lucru?

Și apoi se mai ridică câte odată și la noi câte cineva ca să ne dea lecții cum să ne creștem copiii, tocmai cei ce nu au copiii! Dar nu-i putem asculta căci nu au experiența!

Bazat pe aceste motive în Comunitatea noastră am stat de vorbă cu cei incredințați cu conducerea Școalelor Duminicale ca să schimbăm metoda avută până acum, și a căuta în viitor ca toate Mamele să fie sfătuite cum să procedeze cu copiii lor, atunci când nu au posibilitatea a-i trimite la școala duminicale.

Mamelor-Invățătoare, dacă merită să aducem la Hristos pe toți fumătorii, bețivii, — minci-noșii, — desfrânații, hoții, etc. cu atât mai mult copiii tăi pentru care ești direct răspunzător în fața lui Dumnezeu trebuie aduși la Hristos.

Cuvântul de aur

Ioan Rusu

Fiecare lecțiune a Școalei Duminicale are un verset din Biblie, numit: „Cuvânt de aur”.

Puțini însă, dintre elevii Școalei Duminicale cunosc însemnătatea acestui cuvânt. Deși nu e înțeles de mulți, el are o însemnătate mare în învățământul bisericesc. Unii cred că e numai pentru copii, și din această cauză mulți nu-l învață. Alții nu văd în el decât niște cuvinte din Biblie, puse la începutul lecțiunii. Din această cauză e bine să avem o lămurire asupra cuvântului de aur.

Ce este cuvântul de aur? Insuși numele ce i s'a dat arată că însemnătatea lui e mare. E asemănat cu au-

rul. Aurul e socotit ca cel mai scump dintre metale. Când auzim de el, ne cugetăm numaidecât la valoarea lui, deoarece el este superior celorlalte metale. La fel, cuvântul de aur este superior celorlalte gânduri din lecțiune. Intreaga lecțiune, este cuvântul Sfintei Scripturi, explicat de mintea unui copil al lui Dumnezeu. Pe când, cuvântul de aur, este cuvântul lui Dumnezeu întreg. E bulgărul de aur nefărămițat și neprelucrat de mintea omenească. Din această cauză cine învață cuvântul de aur, a primit în camera minții și a inimii lui un bulgăr de aur cereșc. Iar acesta primit în minte, va lucra mult și va îmbogăți sufletește pe credincios.

Cuvântul de aur este ideea de frunte a lecțiunii. În el se poate vedea gândul principal în jurul căruia se întoarce întreaga explicație din lecțiune.

Cuvântul de aur este inima lecțiunii. În el se pot vedea toate gândurile tălmăcitorului. Sigur, dacă versetul e potrivit lecțiunii.

Așa cum într'un spic de graiu putem găsi mai multe boabe, la fel în versetul de aur, găsim toate gândurile arătate în lecțiune.

Importanța cuvântului de aur. Versetul de aur este de o importanță mare pentru elevul Școlii Duminecale. El trebuie socotit ca și piatra fundamentală a lecțiunii. De aceea înainte de a intra în amănuntele lecțiunii, e bine să învățăm cuvântul de aur. Apoi, cu el în minte să învățăm lecțiunea. El ne ajută ca toate gândurile care le întâlnim învățând, să le unim în mintea noastră. Dacă explicația e făcută, sub înrăurirea Duhului sfânt, versetul de aur va ține legătură între mintea noastră și ideile explicate.

Importanța cuvântului de aur stă și în aceea că învățându-l ajungem bogați în cunoașterea Bibliei. Prin aceasta vom purta Biblia în mintea noastră. Apoi, acolo unde în minte e multă Biblie, vor avea loc mai puține gânduri lumesti. Prin cuvântul de aur, avem putința de a câștiga cunoștințe biblice pentru orice împrejurări. Invățând regulat cuvântul de aur, nu vom rămânea fără cuvânt, când ni se cere socoteală despre credința noastră în Dumnezeu. Apoi cuvântul de aur învățat, chiar de aceia care încă nu și-au dat inima Domnului, le va fi de folos într'o zi. Un om, după ce trăise o viață destrăbălată, desgustat de el însuși, s'a hotărât să se sinucidă. În frământările aceste negre, îi veni în minte cuvântul: „După moarte vine judecată...” Aceasta îl mișcă adânc. Incepu să caute

pacea sufletească și mântuirea. Alte cuvinte îi veniră în minte: „Că ascultă cuvintele Mele și crede în Cece m'a trimes, are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut de moarte la viață...” El își îndreptă atunci privirile spre Domnul Hristos și scăpă de moartea trupească și de cealaltă veșnică.

Exemple de urmat. Cel mai bun exemplu de urmat în privința învățării cuvântului de aur, e Domnul Hristos. El n'a umblat cu Biblia în mână din sat în sat, nici cu stocul de cărți. El purta, în inima și în mintea Lui întreaga Biblie. El a răspuns în cele mai multe cazuri cu verset din Biblie. Cum, de exemplu, în cazul ispitirii din pustie. De unde a știut El versetele acele atât de potrivite și puternice? El a învățat din copilărie până la vârsta de om mare legea proorociei și psalmii. Apostolul Pavel la fel, în cuvântările și în serviciul Sale, totdeauna aducea versete întregi din Vechiul Testament. Apoi, Ștefan, spune o predică întreagă numai din cuvinte de aur, pe care le învășase pe de rost înainte de a fi ales în lucrul Domnului.

Un predicator fiind deținut și dus în judecată pentru că a predicat Evanghelia, a fost ușurat în greutatea procesului de către un ofițer care fusese elev în Școala Duminecală. Sigur, e deși se îndepărtase de această școală dumnezească totuși influența ei și cuvintele de aur pe care le învășase au rămas în inima lui. Deci, scumpul meu învățător ai școlilor duminecale, stăruieți ca fiecare elev tânăr și bătrân să învețe cuvântul de aur. E el cuvântul lui Dumnezeu pentru toți oamenii, de toate vârstele și de toate clasele. Nimeni nu-i atât de înțelept și de mare să n'aibă nevoie a învăța acest cuvânt. În ziua necazului el va aduce multă binecuvântare.

LECTIUNILE ȘCOALELOR DUMINECALE

Lecciónile pentru adulți sunt întocmite de I. R. Socaciu și cele pentru copii de Marloara Pascu

Duminecă, 7 Aprilie.

Petru rupe obiceiul

Cetirea: Fapte. 10:1—33; 10:44—48.

Cuv. de aur: Fapte 10:34,35.

TIMPUL: Anul Domnului. A. D. 37—47 anii de tranziție.

LOCUL: Cezarea, Iope. Vezi harta.
PERSOANELE: Corneliu sutașul, Simon Petru, Simon tâbăcarul, ingerul Domnului, trimeșii lui Corneliu, rudele și prietenii lui Corneliu, câțiva frați din Iope.

Lecciónia de azi cuprinde câteva lucruri mari. Ea ne îndrumă la felul de vieță între Iudei și Gintși și ne prezintă oameni cu renume în istoria apostolică: Corneliu și Petru. Nu trebuie să uităm că timpul în care s'au desfășurat aceste lucrări sub conducerea Duhului sfânt era pentru aceia niște ani de tranziție, strămutare dela un fel de vieță îngrădită de anumite obiceiuri la o vieță nouă și roditoare în fapte bune. Il vedem pe Petru cum ține la obiceiuri vechi, eșite din tâlmăcirile celor ce osândiseră la moarte pe Isus. Dar Dumnezeu îl pune pe servul Său Petru într'o stare să înțeleagă planul lui Dumnezeu, și Petru rupe astfel cu obiceiul Iudeilor.

Corneliu era sutaș în armata romană, numită Italiana staționată la Cezarea, capitala politică a Palestinei, lângă marea Mediterană. El pare să fi fost Latin. Sutașii la Romani erau de obicei oameni destoinici mai ales aceia pe cari stăpânirea îi trimetea în provincii cum era Palestina, pentru menținerea ordinii. Corneliu s'a adâncit în a cunoaște toate părțile vieții în poporul Iudeu și fu convertit la credința în Dumnezeu cel adevărat. S'a făcut un om milostiv și rugativ. Dumnezeu i-a ascultat rugăciunile și i-a primit milosteniile. El deși ostaș avea timp deosebit pentru rugăciune: ora a noua din zi—ora trei după masă. Cum vedem dimineața ocupat cu slujba și în timpul liber de după masă avea oră de rugăciune chiar în casa sa.

Ingerul Domnului i-a adus lui Corneliu o veste bună. Dumnezeu i-a răspuns lui Corneliu cu mai mult decât el cerea. Și iată că pe dată ascultă de

Domnul. Trimete doi oameni și un încredințat al său — un ostaș câștigat la credință de el. Toți trei pleacă la Iope după Petru.

Simon Petru era în prima sa călătorie misionară. Dupăce vizitase Samaria și alte orașe s'a retras pe un timp oarecare la Iope exclusiv între credincioșii dintre Iudei. Până aici nimeni din apostoli nu s'a dus cu Evanghelia la neamuri. Niçi Petru nu era dispus să se ducă. Dar Dumnezeu l-a pregătit pe timpul în care aveau să vină trimeșii lui Corneliu.

Obiceiul Iudeilor era ca litera Legii Lui Dumnezeu. Aveau ei obiceiuri bune — ca de pildă spălarea pe mâini înainte de a mânca — dar răul era în faptul că ei țineau aceste obiceiuri ca la mijloc de mântuire. Cu neamurile nu țineau prietenie — nu intrau în casa unui Ginte. Petru dupăce primește lecciónia dată de Domnul, este gata la orice lucru bun.

Trimeșii lui Corneliu țin drumul la Iope. Oameni serioși, caută să-și facă datoria față de cel ce i-a trimis. Este de arătat că purtarea lor ar face cinste și azi la mulți tineri.

Simon tâbăcarul om credincios în Iope cu casa sa pusă la îndemâna lui Petru. Un meseriaș bun — pe semne era cunoscut în tot orașul și în cele din urmă și ca ucenic. Foarte bine ca ucenicii Lui Isus să fie și meseriași, dar să fie între cei mai buni! Aici Petru s'a odihnit trupește și s'a pregătit sufleteste. Vedenia pentru el era o școală mare. E bine că a ascultat de glasul Domnului.

Frații din Iope au plecat cu Petru. Poate cu gândul să învețe din cele ce avea să vorbească servul Domnului la cel ce-l chemase, sau poate să-i fie martori atunci când va trebui să scoatemă despre intrarea sa în casa unui om dintre Gintși, — socoteală la cei din Ierusalim.

Rudenile și prietenii lui Corneliu fără încunoștință despre lucrarea născută a Domnului. Corneliu era un bun organizator. Știa ce trebuie să se facă spre a câștiga pe alții la ceea ce crede și urmează el. I-a invitat la el acasă pe când vine Petru. Casa lui s'a prefăcut într'o casă de rugăciune.

Întâlnirea lui Petru cu Corneliu e

plină de învățăminte pentru toți creștinii. Luați seamă cum se știe smeri un sutaș din Armata Romană. Omul rugăciunii și milostiv poate face acest lucru orice rang ar purta.

„Acum dar, toți suntem aici înaintea Lui Dumnezeu, ca să ascultăm tot ce ți-a poruncit Dumnezeu să ne spui”. Minunat sutaș!

Harul Domnului s'a arătat și aici ca și la Rusalii în Ierusalim. Aceasta întru mărturia credincioșilor veniți dintre Iudei să li se arate că Iudeii nu sunt mai presus decât neamurile înaintea Lui Dumnezeu. La urmă s'a făcut un botez frumos cu cei ce au crezut în Domnul Isus. În felul acesta s'a propovăduit cuvântul Domnului și s'au înființat bisericile. Ucenicii Domnului sunt chemați ca și astăzi așa să lucreze când Domnul deschide undeva ușă pentru Evanghelia. Copiii Lui Dumnezeu să i-a aminte la aceasta.

Intrebări asupra lecției

Cum numim timpul în care s'au petrecut cele din lecție? Unde? În ce parte a Palestinei erau orașele Cezairea și Iope? Cine este Petru? Cine este Corneliu? Cine este Simon tăbăcarul? Ce făcea Petru la el în casă? Din ce neam era Corneliu? Cum a venit el la credința, la adevăratul Dumnezeu? Era religia Iudeilor binevăzută de Giuși? Ce calități avea Corneliu ca credincios? Ce i-a spus îngurul Domnului? Ce a făcut Corneliu? Pe cine și câți a trimis după Petru? Ce lecție a primit Petru ca să fie pregătit a veni la Corneliu? Ce a zis Petru? Ce a făcut Corneliu acasă? Ce a zis lui Petru când l-a întâlnit? A primit Petru închinăciunea din partea lui Corneliu? Ce i-a zis? Ce a predicat Petru în casa lui Corneliu? Cine au mai venit cu el? Ce s'a petrecut acolo? Ce a zis Petru văzând lucrarea Duhului sfânt? Ce a spus celor ce crezuseră? Cine s'a botezat? Cum s'au înființat bisericile noutesiamentale? Ce a făcut Petru cu obiceiul Iudeilor? Cum țineau Iudeii la obiceiurile lor? Cine știe cuvântul de aur?

Pentru copiii mici

Lecția noastră de azi vorbește tot despre Petru. Petru care de frică a spus odată că nu-l cunoaște pe Domnul, s'a schimbat și a început să predice fără teamă despre Domnul Isus, chemând pe oameni la pocăință. Pe-

tru cel vechiu a devenit Petru cel nou. Și Petru mergea din oraș în oraș și din sat în sat și vestea Evanghelia.

Într-o după masă de vară, Petru a ajuns într'un oraș. Era plin de pră pe picioare și pe haine și obosit de drumul lung și de căldură. A intrat în casa unui frate care l-a primit bine și i-a pregătit o cameră răcoasă. Petru era și flămând. Atunci sora s'a dus să pregătească mâncare pentru Petru. Sora era harnică și știa să facă mâncare gustoasă. Petru s'a dus la umbră și se odihnea, așteptând să i se pregătească mâncarea. Dar de oboseală a adormit. Și a visat un vis ciudat. Când s'a deșteptat a auzit că cineva bate la poarta casei. Imediat s'a dus să deschidă și au intrat niște oameni străini care au întreat: „Aici este Petru, apostolul Domnului Isus?” — „Da”, a răspuns Petru, „pentru că mă căutați?” — „Stăpânul nostru, Corneliu căpitanul, vrea să te vadă și să vorbească cu tine”, au zis acei oameni. Atunci Petru i-a chemat în casă, au mâncat și dimineața au plecat. Căpitanul Corneliu era un om milos și blând și credincios. Casa lui era mare, frumoasă și plină de oaspeți care așteptau pe Petru să-l audă predicând Evanghelia. Petru a ajuns la casa lui Corneliu și a bătut la poartă. Un servitor a fugit și a chemat pe căpitan. Corneliu a venit repede și a deschis ușa și l-a primit pe Petru cu bucurie și l-a invitat în casă. Aici Petru s'a rugat și a început să le spună despre Domnul Isus, cum a suferit. El pentru noi și deci noi trebuie să ne pocăim și să primim pe Domnul în inima și în viața noastră. Toți cei care erau acolo au crezut în Domnul Isus și au fost botezați. Petru s'a bucurat mult.

Duminecă, 14 Aprilie.

Persecuțați la Ierusalim și Roma

Cetirea: Fapte 12:1—19.

Cuv. de aur: 1 Petru 2:21.

TIMPUL: A. D. 42—44.

LOCUL: Ierusalim. Biserica în casa Mariei.

PERSOANELE: Împăratul Irod, Iacov, Petru, ostași, păzitori, un inger, Maria, Roda, mulți laolaltă.

Prima prigonire a început cu omorârea lui Ștefan în Ierusalim; acum se începe tot acolo a doua prigonire cu

omorirea lui Iacov fratele lui Ioan. Împăratul Irod, este Irod Agripa I, fiul lui Aristobul și nepot al lui Irod cel mare. Agripa ca și bunicul său și-a mănjit mâinile cu sânge nevinovat. Asta însă nu-l mișcă fiindcă așa credea că-și poate câștiga vaza Iudeilor. A chinut deci pe unii din biserică și a omorât pe Iacov, Irod și cei ce se plăceau în omorârea oamenilor Lui Dumnezeu țineau praznicul Paștelui! Azimile! Pe Petru l-a pus în temnița cea mai întărită și acolo închis și păzit de patru cete de câte patru ostași! Și apoi mai era legat de mâini cu două lanțuri între doi ostași, iar păzitorii păziau închisoarea la ușă. Nici pasărea nu putea trece pe acolo, dar Petru cum să scape? Și iată că un înger al Domnului face ce nu poate face Petru sau alt om. Îngerul a intrat în temniță, sigur nu să stea acolo. Dar Petru dormea cu greu, ca altă dată cu Isus în Grădina Ghetsemane. Îngerul însă îl lovește chiar în coastă, căci așa se poate mai ușor trezi și-i spune: „Scoală-te, iute!” Lanțurile i-au căzut jos de pe mâini. Dar Petru obișnuit cu vedeniile, crede că are de a face cu o vedenie frumoasă. În ține iată-l în stradă liber!

Biserica era adunată în casa Mariei mama lui Ioan zis Marcu, la rugăciune. Acolo e locul cel mai plăcut și pentru Petru, la rugăciune cu frații. Dar Irod avea un plan: să omoare pe Petru și omul ținut la temniță ca să fie sigur omorât în fața unui popor — unor arhieriei — setoși după sânge nevinovat, știe că trebuie să plece ca să scape cu viețea. Acolo unde nu putea el singur scăpa, l-a scos îngerul, acuma să meargă până nu-i ziuă.

Credincioșii se rugau pentru slobozirea lui Petru și când acesta slobood stătea afară la ușă nu le venea să creadă că este el. „Spuneți aceasta lui Iacov”, fratele Domnului, căci celalt Iacov era deja cu Domnul Isus și Petru a plecat.

Împăratul Irod, își făcea de cap. Credea că prin prigonirea celor ce credeau și urmau Lui Isus își va putea întări scaunul de domnie. A ucis pe Iacov și căuta să omoare și pe Petru. Nu că aceștia ar fi făcut ceva rău, dar asta a plăcut arhierilor.

Îngerul Domnului însă sfarmă planul lui Irod, Agripa I și lui Petru îi face adevărată scăpare.

„Este îngerul lui”. Așa se credea la

Iudei că omul are un înger care umblă pe acolo unde trebuia să umble omul. Credincioșii auzind că ar fi vorba despre Petru la ușă credeau că au de a face cu ceea ce se vorbește, va fi doar îngerul lui. Nici servitoarea Roda nu putea fi crezută! Dar oamenii s'au convins. Bucuria era mare încât Petru trebuia să le facă semne de tăcere. După asta Petru a plecat!

Ce s'a întâmplat **dimineața** la închinare, se poate ușor înțelege. Uimirea cea mare însă n'a putut convinge pe Irod Agripa I despre păcatele sale. La aceasta a trebuit să intervină mai în urmă îngerul Domnului care l-a lovit de l-au mâncat viermii de viu.

Ucenicii Domnului fură dintru început persecutați. I-au persecutat Iudeii în frunte cu arhieriei lor la Ierusalim; i-au persecutat păgânii în frunte cu mai marii lor; i-au persecutat împărații dela Roma — toți sub haina unui patriotism. Să nu se mire ucenicii Lui Isus că vor fi din când în când persecutați.

Biserica nu înceta să înalțe rugăciuni. Cum se vede această biserică era așa cum sunt și astăzi bisericile noutestamentale. Ea era biserică rugătivă: se aduna și se ruga Domnului pentru cei ajunși în necazuri. Credincioșii atunci încă n'aveau casă de rugăciune anume zidită. Biserica se aduna în casa Mariei, acolo unde altă dată s'a adunat Isus cu ucenicii Săi. Este bine să se știe acest lucru. Ce dară era biserică? Asta s'ar putea defini în următoarele cuvinte: Biserica este un grup de credincioși nou născuți, botezați întru mărturisirea credinței lor în Isus Hristos ca Domnul și Mântuitorul lor personal, uniți laolaltă din dragoste spre a se închina Lui Dumnezeu, a se edifica sufleteste și a răspândi Evanghelia în toată lumea. Un atare grup de credincioși sunt biserică Lui Isus Hristos oriunde ar fi ei. Altfel de biserică, Noul Testament nu cunoaște. Această biserică în ascultarea ei de Isus caută să semene și să ude, ca Domnul s'o crească.

Întrebări asupra lecției

1. În care vreme s'au petrecut cele cuprinse în lecția de azi? 2. Despre ce anume a fost lecția Duminică trecută? 3. Și azi? 4. Unde? 5. Cine este Împăratul Irod? 6. Ce dorea acest Irod Agripa I prin prigonirea ucenicilor? 7. Cine se plăcea în prigonirea ucenicilor? 8. Dece? 9. Ce a

făcut Irod Agripa I cu Iacov? 10. Cu care Iacov? 11. Și ce vroia să facă cu Petru? 12. Dece? Cum a fost Petru închis? Câți l-au păzit? Cine și cum l-a scos din temniță? Ce credea Petru despre cele ce se făceau? Cum au putut ei ieși afară? Unde a mers Petru? Ce făcea biserica? Unde era adunată? Cu ce scop? Crezut-au când a venit Petru? Ce ziceau ei despre Petru la ușă? Ce au făcut când au aflat că este Petru? Ce a zis Petru? Dece a plecat Petru? Ce s'a întâmplat dimineața la închisoare? Ce a făcut Irod? După asta unde s'a dus? În ce loc s'au petrecut cele din lecție? Cum au tratat arhierii și împărații de atunci pe ucenicii Domnului? Ce este biserica? Ce biserici aflăm în Noul Testament? Câți știu cuvântul de aur?

Pentru copiii mici

Azi vom vorbi din nou despre apostolul Petru, despre Petru cel nou. Petru nu se mai teme de nămie și de nimeni. El predică Evanghelia și cheamă pe toți să se pocăiască. Petru acum e curajos. Dar mulți oameni îl ascultau și se pocăiau. Iar alții se supărau pe el și se sfătuiau cum să-l prindă și să-l arunce în închisoare. Și într-o zi, Petru a fost prins, legat și aruncat în închisoare. Acolo în temniță a fost legat cu lanțuri de doi soldați. Ușa temniței era din fier și încuiată cu un lacăt mare. La ușă erau trei soldați cu săbii ascuțite. Petru nu putea să fugă. Era obosit și a adormit. Atunci și soldații au adormit. Noaptea a venit din cer un înger la Petru în închisoare și l-a trezit din somn. Ingerul era strălucitor și alb. Petru s'a speriat și s'a închinat. Atunci ingerul l-a deslegat de mâini și la picioare și l-a spus să meargă după el. Ingerul a ieșit cu Petru din temniță și l-a dus în stradă. Soldații dormeau. Ei n'au văzut și n'au auzit nimic. Aici ingerul a plecat și Petru a mulțumit lui Dumnezeu că l-a scăpat. Apoi a fugit prin întunecarea la casa unde erau adunați frații și surorile. Aici erau toți și se rugau pentru el. Petru a bătut la ușă. Servitoarea Roda a venit să deschidă și a avertat să spună că Petru a scăpat din închisoare. Frații s'au bucurat mult pentru că îl iubeau pe Petru. Atunci Petru le-a povestit cum a venit ingerul și cum l-a scos din temniță. Frații au mulțumit lui Dumnezeu și și-au luat ră-

mas bun dela Petru, care a plecat de la ei.

Domnul e cu noi oriunde. Nu trebuie să avem teamă nicăieri că vom fi singuri, pentru că Dumnezeu are grijă de noi de fiecare așa ca și de Petru și de ceilalți care îl iubesc și trăiesc o viață creștinească. Și noi trebuie să fim ca Petru cel nou, să avem curaj să mărturisim că suntem pocăiți și că iubim pe Domnul.

Un apostol modern, ascultând chemarea

Cetirea: Matei 9:1—13.

Cuv. de aur: Ioan 12:26.

TIMPUL: După începutul misiunii lui Isus.

LOCUL: În Capernaum.

PERSOANELE: Isus, un slăbănog prietenii slăbănogului, unii cărturari, Matei, vameși, păcătoși și farisei.

Vindecarea slăbănogului și chemarea lui Matei vameșul. Aceasta parte trebuie studiată cu multă luare a minții.

Isus a intrat într-o casă din Capernaum, în tot cazul la unul care a fost cu El. Lumea îl urma din toate părțile mai ales ca să vadă cum vindecă pe neputincioși. Norod mare l-au presurat zi cu zi. Casa în care a intrat Isus, fu umplută de lume curioasă. Nimeni nu putea să străbată în ea prin mulțime. Deodată au venit patru oameni aducând un slăbănog pe pal. N'au avut nicio nădejde ca să poată trece cu patul printre oameni, la Isus. Oamenii aceștia erau legați cu dragește de cel slăbănog. Ei știau că dacă omul ar ajunge la Isus, El l-ar face sănătos. Lume multă; nu se poate trece la Isus în casă. Dar oamenii nu s'au lăsat răpuși. Au suit patul pe casă și acolo au luat scândurrile și lăsat patul cu omul slăbănog prin pod înaintea lui Isus. Bietul om era fricos, căci când Isus îl primește îi zice: „Îndrăznește, fiule! Păcatele îți sunt iertate!” Urmează apoi șoptirea cărturarilor, dar Isus este biruitorul. Mulțimea slăvea pe Dumnezeu pentru cele văzute.

Isus iese din casă și pleacă urmat de norod. Trecând pe la vameș, vede pe Matei, mai mare al vameșilor și îi zice: „Vino după Mine”. Omul acesta s'a sculat și a mers după El. Știm ce a urmat.

de Matei a invitat pe Isus să meargă cu ucenicii Săi la el acasă în Capernaum. Isus primește invitația. Urmează apoi lucruri de bucurie pentru păcătoși și de supărare pentru cărturari și farisei.

Capernaumul era capitala Galileei, și Oraș așezat lângă malul Mării Galileei, spre apus, a fost din vremea veche poarta prin care treceau, de drumul de țară, toți neguțătorii din Răsărit în Apus și vice versa. La acest drum era vama unde făcea Matei serviciu. În *Armonia Evangheliilor* am putea afla ceva despre viața lui Matei. E bine să știm cine era omul acesta.

Matei se mai numea — Levi. Era de obârșie Iudeu. Dar angajându-se în slujba Romanilor la vamă a căzut și el, ca și mulți alții, în disgrafia cărturarilor și fariseilor. E drept că la vamă era locul unde oamenii ajunși în slujbă, erau ispițiți de iubirea de argint. Dar nu asta l-a preocupat pe farisei. Necazul lor era că vama era în mâna de fier a Romanilor. Căci cele ce se făceau la vamă, erau neînsemate pe lângă cele ce se făceau cu schimbul banilor și vânzarea vitelor pentru jertfa în templu, însă toate acestea erau în mâinile Iudeilor și sub binecuvântarea arhierilor. Și totuși vameșii erau ca și păcătoșii, dar șarlatanii din Templu, făceau pe servii Domnului!

Isus a ajuns la casa, și masa lui Matei. Bucurie mare între vameși și păcătoși. Dar în casă au putut intra și alții fără să ia masa. Acolo au intrat și niște cărturari și farisei dintr-acei trimiși din Ierusalim să urmărească deaproape pe Isus, luat la ochii de arhierii.

Să nu uităm, Isus a început lucrarea Sa de un timp. Matei prin urmare a știut de Isus. Ba se crede că Matei ca și ceilalți ucenici, era un ucenic al lui Ioan Botezătorul de un timp oarecare. Dar nu știa Levi că Isus îl va considera așa de aproape. El s'a văzut prea păcătos pe sine pentru a fi demn de o așa mare chemare. Acum însă când Isus îl cheamă, lasă toate și pleacă să fie tot timpul cu El. De aici bucuria cea mare. A chemat pe toți vameșii și păcătoșii să le dea un prânz de bucurie. Și Isus a considerat acest lucru în atâtă că, s'a pus la masă cu ucenicii Săi.

În alte cuvinte: Isus a putut afla oameni hotărâți pentru viața plăcută

lui Dumnezeu între vameși și păcătoși. Ce trist că cei dela altar nu erau vrednici de această chemare. Și din Matei vameșul, Isus a făcut un apostol ascultător de glasul Domnului. Așa face Dumnezeu și astăzi. Fericit cel ce ascultă chemarea Lui!

Infrebări asupra lecției

Unde era Isus când a vindecat slăbănogul? Cine l'a adus la Isus? Cum? Pe unde l'au lăsat jos? Cine era în casă? Ce a zis Isus către slăbănog? Ce ziceau cărturarii? Ce le-a spus Isus? Unde a mers Isus din casă? Pe cine a chemat dela vamă? Ce a făcut Matei? A mers Isus la casa lui Matei? Cine a mai fost chemat? Ce s'a petrecut acolo? Cine este Matei? A mai văzut El pe Isus? De când lucrează Isus în Capernaum? A cui ucenic se crede că ar fi fost întâiu Matei? A fost Ioan Botezătorul sus prin Galilea? Ce n'a cugetat Matei? Dece? Intre ce fel de oameni a aflat Isus ucenici? Dece nu l'au urmat cărturarii și fariseii? Ce a zis Isus către ei? Ce fel de apostol era Matei? Spune tot ce știi despre el.

Pentru copiii mici

Domnul Isus i-a iubit mult pe toți oamenii și le-a făcut bine tuturor. Cei bolnavi găseau la El vindecare, cei necăjiți găseau mângăiere. El era blând și pentru aceasta era iubit. Intr-o zi a găsit pe stradă un om schiop. El umbla numai cu un picior și era tare măhnit. El a auzit dela un prieten al său despre Domnul Isus că e bun și blând. Și voia să-L vadă pe Domnul Isus. Incet, incet, numai cu un picior și cu cărjele, a ajuns la locul unde era Domnul Isus. Când Domnul l'a văzut, l'a făcut milă de el și l'a întrebat: „Vrei să fii sănătos?” — „Da, Doamne, vreau să pot și eu umbla cu amândouă picioarele, ca să pot alerga și lucra așa ca și prietenii mei ceilalți”. Atunci Domnul l'a luat de mână și el a sărit în picioare, vesel că poate umbla bine. A mulțumit Domnului Isus și s'a dus după El, cântând laudă lui Dumnezeu. Toți oamenii s'au mirat și au crezut în Domnul Isus.

Altă dată Domnul a văzut un orb care nu vedea nimic cu ochii, nici cerul senin, nici florile, nici iarba, nici pe oameni. El era cu ochii închiși. Și el era tare măhnit. Când l'a văzut Domnul, l'a fost milă și de el și s'a pus mâna peste ochii lui. Atunci

ochii orbului s'au deschis și el a putut să se bucure de lumea aceasta frumoasă pe care o vedem și noi.

Noi copii, vom fi iubiți de Domnul dacă vom ajuta pe cei bolnavi ca să se vindece și dacă vom mângâia pe cei necăjiți. Dacă vom ajuta cu ce putem pe cei săraci vom fi asemenea cu Domnul Isus și vom fi copiii lui Dumnezeu.

Duminică, 28 Aprilie.

Învierea lui Isus Hristos

Cetirea: Mat. 28:18; Ioan 20:1—10.

Cuv. de aur: Luca 24:34.

TIMPUL: Prima zi a săptămânii: Duminica.

LOCUL: În Ierusalim.

PERSOANELE: Isus Hristos sculat din morți, îngeri, femeile, păzitorii, ucenicii.

1. Arătările la mormânt dis de dimineață.

Marcu 16:1—8; Luca 24:1—8.

2. Isus se arată femeilor credincioase.

Luca 24:9—11; Ioan 20:11—18.

3. Păzitorii mormântului raportează la arhierii cele despre învierea lui Isus.

Matei 28:11—15.

4. Isus se arată lui Simon Petru și la doi ucenici mergând la Emaus.

Marcu 16:12, 13; Luca 24:13—35; 1 Cor. 15:5.

5. Isus se arată seara apostolilor afară de Toma, fiind de față cei doi ucenici reînțorși din Emaus și alții.

Marcu 16:14 Luca 24:36—43
Ioan 20:19—25.

Să căutăm a învăța arătările deosebite ale lui Isus în prima zi a învierii. În această zi se arată de cinci ori.

1. La Maria Magdalena.
2. La grupul de femei credincioase.
3. Lui Simon Petru.
4. La cei doi ucenici spre Emaus.
5. La apostoli alara de Toma

Toate aceste sunt în aceeași zi arătări deosebite. Deci să căutăm să le învățăm ca să le știm pentru totdeauna.

Astăzi am introdus o lecție separată pentru ca să ne servească pe sărbătorile Paștilor. Veți afla deci că această lecție nu este în *Calendarul Biblic*. Totuși este de mare însemnătate pentru noi.

Să luăm aminte: Unde a fost Isus în mormântat? Cum a fost mormântul făcut și de cine sigilat? Cine l-a înmormântat Corpul lui Isus? Cine a venit la mormânt, cu ce scop? Ce s'petrecea în rândul celor ce l-au osidit la moarte pe Isus? Ostașii ce au păzit mormântul, unde au mers după ce au văzut învieră? Ce le-a spus arhieriei? Arătările Gloriosului Mântuitor. Bucuria ucenicilor.

Pentru copiii mici

Apostolul Pavel era omul lui Dumnezeu care vorbea despre pocăință oamenilor păcătoși. Mulți oameni l'ascultau iar alții nu voiau să se pocăiască și nu-l ascultau. Ei îl vorbeau de rău și unii voiau să-l prindă și să-l pună în închisoarea rece și întunecoasă. Pavel povestește că a fost prins într-o zi de niște necredincioși care nu erau oamenii lui Dumnezeu. Ei făceau păcate și vorbeau și făceau lucruri urâte de Dumnezeu. Ei l-au prins, l-au legat cu lanțuri și l-au dus la judecătorul și au spus mincuni împotriva lui. Judecătorul a crezut că adevărat ce spun acei oameni și că Pavel este un om rău. A poruncit să vină doi soldați. Soldații l-au dus pe Pavel afară în curte. Acolo erau stâlpi mare și înalți și soldații l-au legat pe Pavel de stâlp. Apoi un soldat a adus niște bice și niște nuiele lungi și noduroase și a bătut pe Pavel cu ele. Loviturile îl dureau pe Pavel tare, dar el n'a plâns. Soldații îl loveau pe spate până a ieșit sânge. Atunci l-au deslegat și l-au dus în închisoarea rece. Pavel s'a sters de sânge și s'a rugat lui Dumnezeu și a cântat. El nu s'a întristat că a fost bătut pentru că a spus oamenilor despre Domnul Isus. El s'a rugat pentru soldații care l-au bătut și pentru oamenii aceia răi care l-au prins.

Să nu facem rău și noi acelor care se poartă cu noi urât pentru că iubim pe Domnul și pentru că suntem pe călți. Să ne rugăm Domnului ca să primească și pe ei și să ne iubim ca frații între ei.

Duminică, 5 Maiu.

Cu Evanghelia după cel pierduți

Cetirea: Matei 9:27—38.

Cuv. de aur: Matei 10:8.

TIMPUL: Al doilea an al misiunii Sale în Galilea.

LOCUL: Prin satele din Galilea.

PERSONELE: Isus, doi orbi, un mut îndrăcit, fariseii.

Isus era în misiunea Lui cea mare din Galilea. El și-a făcut renume prin vindecările fără număr. Deja a sculat și morți: Fiica lui Iair la Capernaum și fiul unei văduve la Nain. De data aceasta doi orbi s'au luat după Isus, cari strigau: „Ai milă de noi, Fiul lui David!” — Și orbiu s'au ținut de El. După credința lor li s'au deschis ochii. Lucrul acesta s'a făcut într'o casă într'un sat din Galilea. Isus nu vroia ca lucrul acesta să se vorbească și le-a zis orbilor tămădiți: Vedeți, să nu știe nimeni. Inșă cine poate opri izvorul de apă? Bieții foștii orbi cum ar fi putut să nu spună ceace le-a făcut lor Domnul, de vreme ce aveau credință mare în El. — Puțin mai în urmă, Isus a vindecat un îndrăcit mut. Când norodul a văzut lucrul acesta, a început să mărească pe Dumnezeu: nu s'a mai văzut așa ceva în Israel! Dar Fariseii s'au supărat foc și au început să hulească pe Isus. Așa fac oamenii cari au în joc interesele lor.

Isus străbătea toate orașele și satele învățând pe popor. Pe unde a mers, El predica Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu. Lui i'a fost milă de norod a văzut oamenii doritori după adevăr împrăștiati, abătuți prin toate văile, prin toți munții, ca oile fără păstor, expuși la fiarele sălbatice, la prăpăd. Fariseii nu-și băteau capul cu ei. Lui Isus i-a fost milă de norod. Era mare deosebire între Isus și farisei în ce privește dragostea față de cei necăjiți.

Ucenicii lui Isus luau aminte la tot ceace făcea și zicea Isus. La un moment dat, Isus îi cheamă la o parte și le arată starea sufletească a unui norod mare de suflete pierdute. — Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii!

Galilea întreagă era o câmpie cu multe suflete. Cine predica acolo Evanghelia? Cine își vărsa inima pentru sărmanii Galileeni! Secerișul era mare, dar lucrătorii cu Evanghelia erau puțini, doar acei pescari și alți câțiva care au ascultat de El și i-au urmat. Foarte puțini pentru așa un mare câmp și mai puțini pentru o lume mare de suflete pierdute! Dar iată cheia: „Rugați dar pe Domnul se'cerișului să scoată lucrători la secerișul Lui”. Dacă Isus nu le-ar fi pus

acest lucru astfel înainte, ucenicii ar fi avut pricină să creadă că numai ei aveau chemarea să predice Evanghelia și întru cât ei nu pot face totul, Dumnezeu nu mai are alți oameni cari ar putea și ei face în predicarea Evangheliiei.

Dar iată că lucrurile stau altcum. Voi faceți ce puteți și afară de asta trebuie să vă rugați Tatălui ceresc ca să scoată mai mulți lucrători la seceriș. Adică, Dumnezeu mai are servi afară de voi, cari vor putea fi folosiți în această slujbă sfânta ca și voi.

Isus a avut milă de norod.

El i-a tămăduit. El le-a predicat Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu. Poporul l-a urmat. În inima lui Isus era dragoste pentru fiecare suflet păcătos. El a arătat ucenicilor Săi ce trebuie să facă ca numărul lucrătorilor cu Evanghelia să crească. Copii lui Dumnezeu trebuie să învețe dela El și astăzi cele ce trebuie să facă. Priviți norodul! Toți abătuți, toți împrăștiati prin râpe și stinci seci! Ca oile ce n'au păstor! Păstorul Isus le poate scăpa singur. Lucrătorii cu Evanghelia să-i aducă la El. Și dacă aceștia sunt puțini, ei vor fi mai mulți când ne vom ruga Tatălui ceresc să scoată la lucru pe mai mulți. „Cereți și vi se va da” — prețioasă promisiunea!

Intrebări asupra lecției

În ce timp al misiunii Sale în Galilea se află Isus acum? Cei doi oameni se iau după El? Unde-i urmează? Ce face Isus cu ei? Ce le-a spus Isus? Dece n'au tăcut orbiu tămăduiți? Ce a mai făcut Isus cu un mut demonizat? La aceasta ce-au zis Fariseii? Dece urau Fariseii pe Isus? Pe unde a predicat Isus? În ce orașe și sate? Ce a văzut Isus pe acolo? Cum erau oamenii? Ce i s'a făcut lui Isus când i-a văzut? Ce zice Isus astăzi către noi? Cum putem noi predica Evanghelia la lumea pierdută? Câți ar auzi Evanghelia dacă toți ar face pentru Ea atâta cât faci tu? Care știe cuvântul de aur?

Pentru copiii mici

În lecția de azi Biblia ne povestește despre doi oameni orbi care au fost conduși la Isus și El i-a vindecat, așa că au văzut iarăși. Domnul mergea pe drum și predica Evanghelia. Mai departe a găsit pe un om bolnav și l-a

vindecat. Omul I-a mulțumit și s'a dus acasă voios. Domnul mergea mai departe și vestea Evanghelia. Oamenii mulți mergeau cu El. Ei Il iubeau și Il ascultau cum le vorbea. Domnul vorbea cu blândețe și frumos. El le-a spus: „Mergeți și vestiți Evanghelia, ca toți oamenii să se lase de păcate și să fie pocăiți. Apoi să trăiască frumos și să ajute pe cei care suferă. Atunci Eu le voi pregăti un loc frumos în ceruri”.

Domnul Isus acum s'a dus în ceruri ca să ne facă loc. Dar numai acela va avea loc în cerul plin de bucurie și frumusețe care se va pocăi. Și numai acela va vedea pe Dumnezeu și pe Domnul Isus, care vestește Evanghelia. Numai acela va fi mereu cu Domnul Isus care va spune și altor oameni și copii ca să se pocăiască și să primească pe Domnul Isus în inimă.

Duminecă, 12 Maiu.

In puterea Duhului Sfânt

Cetirea: Fapte 4:29—37.

Cuv. de aur: Fapte 1:8.

TIMPUL: După pogorîrea Duhului Sfânt.

LOCUL: În Ierusalim.

PERSONELE: Biserica rugativă, apostolii, Iosif.

Au trecut Rusalile și popor mult s'a adăugat la Domnul. Zilnic se adăugau la biserica cei ce umblau pe calea mântuirii. Cei veniți la Ierusalim din toate părțile imperiului ro' man ca să se închine după forma din credința mozaică și au primit cuvântul, hotezându-se, au rămas în Ierusalim și continuau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâineii și în rugăciuni. Cu toate că a trecut un timp, ei continuau a sta în Ierusalim, nu s'au mai întors acasă. Apostolii încă n'au plecat nici ei în lucrul Evangheliei de a câștiga lumea la Hristos. Abia au început Petru și Ioan o mișcare în Ierusalim și asta, cu tămăduirea unui olog lângă templu și dușmanii s'au supărat foc, i-au pus la închisoare și acum scăpați de acolo au venit la ai lor — la biserica Domnului Isus — și aici cu toții se rugau pentru biruința Adevărului. Cine s'a răscolat contra lui Isus? Cine lupta contra ucenicilor?

Biserica cere în rugăciune:

Putere pentru vestirea Cuvântului.

Putere pentru tămăduiri, minuni și semne, în numele lui Isus.

Se arată evlavia cea mare ce predomină mulțimea credincioșilor. Toți s'au umplut de Duhul Sfânt — toți mărturiseau cuvântul fără nicio teamă — mulțimea era unită în toate. Oamenii veniți din diferite părți opriră acum de a mai merge acasă, au terminat mijloacele de traiu, dar erau susținuți în cele ale zilei de cei bășinași din Ierusalim, cari căntau să pună pe masă cele ale vieții de toate zilele. Nimic n'a fost cruțat: bani, a veri, au adus fiecare și au pus la picioarele apostolilor pentru trebuințele tuturor. Dar să se noteze faptul că nimeni nu le-a poruncit acest lucru. Și totuși credincioșii Il făceau cu evlaviei Tocmai din aceasta pricină lumea din afară a fost mișcată. Fiindcă în rândurile credincioșilor a domni iubirea fierbinte — iubirea cea din tău — apostolii mărturiseau cu multă putere despre învierea Domnului Isus Hristos. Un mare har — bucurie și putere — era peste toți.

În puterea Duhului Sfânt, ucenicii și-au strâns rândurile ca să poată mișca lumea spre Hristos. Totul s'a făcut pentru a arăta devotament și loialitate fără de Isus și față unul de altul. Aceasta era ocaziune unică pentru ucenicii și cel puțin acum a putea arăta că noua lor credință le este dragă. Ca niște copii de curând născuți, ei toți doriau laptele cel curvântător prin care creșteau și cu ei creștea împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

Se vorbește aici de Iosif numit Barnaba, omul acesta foarte hotărît pentru Domnul Isus. Un fost levit, dar nu din Ierusalim, a primit credința și acum s'a dat totul pentru Isus. El este un om uniț, chiar între ucenicii de atunci. Nimeni n'a cerut acest lucru dela el. Barnaba singur s'a hotărît la aceasta faptă. Și bine a făcut.

LECȚIA noastră arată că ce poate face credința curată atunci, când este lipsă de jertfă pentru frați. Dar nu pentru niște oameni cari ar trăi bine fără să muncească. Aici toți stăruiau și toți trebuiau să trăiască. Atare viețată este departe de făgăsul unui comunism. Încă odată: această strângere a credincioșilor era unică, și cu caracter trecător. Ucenicii aveau să se împrăstie prin toată lumea ca să fie martori lui Hristos. Pentru aceasta se cerea o pregătire. Petrecerea

lor laolaltă era o școală în slujba lui Hristos. Ucenic pe ucenic trebuie să ajute. Jertfele făcute de cei din Ierusalim și apoi de Barnaba au făcut posibil o lucrare ca mai târziu să ajute la răspândirea Evangheliei. Ceeace se seamănă să și seceră. Cei ce au semănat cu lacrimi, vor seceră cu bucurie. Asta o pot face numai cei conduși de Duhul Sfânt.

Întrebări asupra lecției

Despre ce a fost lecția trecută? Cu ce se ocupă lecția de azi? Cine se roagă? Ce are biserica în rugăciune? Cu ce scop? Cine s'a răscolat contra credincioșilor? Ce dovezi avem că ei erau prigoniți? Cum se aflau credincioșii? Ce făceau? Cu ce se ocupau zilnic? Din câte părți erau aici ucenici? Dece n'au plecat încă acasă? În ce stăruiau ei în Ierusalim? Fiindcă stăruiau în aceste patru lucruri, ce putere aveau? Apostolii ce făceau? Cum erau susținuți cei ce și-au terminat mijloacele de traiu? Cine le-a dat poruncă credincioșilor să-și vândă ogoare, case, spre a aduce banii la picioarele apostolilor? S'a făcut aceasta o normă de viață între primii creștini? Ce a făcut Iosif din Cipru? Ce om era el? Cine i-a poruncit să facă acest lucru? Ce nu poate face dragostea? Este bine ca oamenii cu gânduri trupesti să se poată folosi de ajutorul copiilor lui Dumnezeu sub nume că trebuie să dăm tot ce avem pentru Hristos? Ai cui martori trebuie să fim? Cât timp și până unde? Cum sună cuvântul de aur?

Pentru copiii mici

Știți, iubiți copilași, cum Domnul Isus ne-a adus Evanghelia ca prin ea să ne ducăm în cer. Niciun copilăș nu trebuie să lipsească din cer, pentrucă pentru aceasta a venit după noi păcătoși.

Totuși iubiți copilași, nu numai Domnul Isus dorește din toată inima să fim în cer, ci tot așa de mult Dumnezeu Tatăl dorește; Nu numai atât, ci ceva cu mult mai mult Duhul Sfânt a venit aici pe pământ, și acum lucrează cu toată puterea ca să nu scape pe nici un copilăș în focul veșnic.

Luati seama dragii mei copilași, că puterea Duhului Sfânt, adică însuși Dumnezeu lucrează cu tărie în inimile voastre ca să fiți curați. Dumnezeu a adus o mulțime de copii în cer,

care cu îngeri laudă pe Dumnezeu în cer, ei vă așteaptă, și pe voi, dar nu numai pe voi, ci și pe ceilalți care nu vin la adunare.

De aceea că voi veți veni în cer, asta e sigur, dar voi trebuie să aduceți și pe alți copilași cu voi, pentrucă atunci puterea Duhului Sfânt se va folosi și de voi.

Duhului Sfânt îi place să se folosească și de copilași cei buni, ascultători, care vin la Școala Duminicală pentru că ei sunt cu inima curată.

De aceea Duhul Sfânt se va bucura atunci mai mult de voi, când veți spune și altor copii, că Dumnezeu îi iubește, că Dumnezeu îi așteaptă în cer numai să se pocăiască.

Duminică, 19 Maiu.

Cefatea scăpată dela prăpăd

Cetirea: Isaia 37:1—38.

Cuv. de aur: Ps. 50:15.

TIMPUL: În anii 740—701 N. C.

LOCUL: În Casa Domnului, Ierusalim — Tabăra Asirienilor.

PERSOANELE: Ezechia, Eliachim, Șebna, Isaia, Rabsache, Tîrhaca, soli, Sanherib, ingerul Domnului, Adramalec și Șareter fiii lui Sanherib, Esar-Hadon.

Isaia cel mai mare dintre profeți arată în darea lui de seamă greutățile în cari se afla țara lui Iuda. Să nu uităm: Isaia începe activitatea de prooroc pe timpul împăratului Uzia și continuă până ajunge pe tron Manase — un timp de vreo 40 de ani. Tot timpul acesta Isaia a servit cauza adevărului cu multă demnitate. Numele lui înseamnă: *Mântuirea Domnului*. În vremea proorocului Isaia s'a sfârșit împărăția lui Israel. În anul al șaselea al domniei lui Ezechia Samaria fu învinsă și floarea locuitorilor ei, dusă în captivitate de Asirieni.

Acum a venit rândul asupra Ierusalimului și groaza i-a cuprins pe toți dela rege până la ostaș. Nimeni nu avea nicio speranță. Și totuși era o scăpare! Asirienii au făcut ravagii pe unde au ajuns. Nimeni nu le putea opri calea. Acum a venit Rabsache, trimisul lui Sanherib să ceară supunerea lui Iuda. Regele Ezechia fu cuprins de spaimă, însă n'a uitat că scăparea lor poate veni dela Dumnezeu și astfel a intrat în casa Domnului și s'a rugat. Pocăința regelui și a-

celor din jurul său a fost o mireazmă pentru Dumnezeu.

Să ținem seamă de cele ce face Ezechia. El trimete pe oamenii săi la profetul Isaia. Se vede că era un om cu judecată bună și hotărât a conlucra cu oamenii lui Dumnezeu. Proorocul Isaia este invitat să se roage Domnului pentru „rămășița care a mai rămas”. Trimesul lui Șanherib, împăratul Asiriei, i-a spus lui Ezechia cele ce pretindea stăpânul său. Acesta a cerut predarea Iudeei fără nicio condiție. Altfel a amenințat că va veni și-i va trece prin sabie. Dar iată că Isaia îi trimete veste bună lui Ezechia: „Nu te spăimânta de cuvintele pe cari le-ai auzit... căci voi pune în el un duh... se întoarce țara lui; și-l voi face să cadă ucis de sabie în țara lui”.

Dar trimesul lui Șanherib era un mare diplomat. A căutat pe toate căile să-l poată prinde pe Ezechia să se supună. Solii i-au adus noi propuneri și amenințări. — Adevărat, Asirienii au cucerit teren, Samaria a ajuns sub picioarele lor. Scrisoarea adresată lui Ezechia era făcută ca să poată convinge pe un om muncit de spaimă. Dar regele credincios nu s'a lăsat să fie dus în eroare; el știa că Dumnezeu trăiește și deci a luat scrisoarea, a dus-o în casa Domnului, a așternut-o acolo și s'a rugat fierbinte Domnului pentru înălțurarea prăpădu-lui. Domnul a primit rugăciunea. Dar i-a răspuns prin proorocul Isaia.

Ezechia recunoaște și mărturisește: Dumnezeu este singurul Dumnezeu. Să i-a aminte la amenințările lui Șanherib.

Asirienii au făcut devastări.

Tu, Doamne, izbăvește-ne din mâna lor! — Iată o rugăciune fierbinte și frumoasă, rostită de un rege credincios și înțelept.

Răspunsul Domnului la rugăciune:

Am auzit rugăciunea ta.

Eu te voi izbăvi din mânele dușmanilor.

Acel ce te-a batjocorit va pieri!

Ierusalimul și Sionul vor sta. Dușmanul nu va putea intra în ele să le cucerască, ci se va întoarce pe drumul pe care a venit.

Șanherib s'a trezit cu armata lui distrusă, una sută optzeci mii ostași fură aflați morți! Atunci a plecat acasă și s'a oprit la Ninive. Aici Șanherib s'a pus să facă pe religiosul,

dar Nisroc, dumnezeul lui nu l-a putut ajuta și chiar fii lui l-au ucis și sabia. Așa s'a sfârșit cel ce s'a înălțat până la cer. Dumnezeu și-a arătat puterea Sa și celor ce l-au ascultat le-a dat har, iar pe cel ce și-a bătut joc de El l-a lăsat în rușine.

Ierusalimul a fost scăpat de dăruirea asta nu prin vitejia unui om, ci prin pocăința unui rege. Dumnezeu le-a arătat că El poate întoarce o înfrustrare în bucurie.

Să se studieze pe hartă așezarea următoarelor țări: Asiria, Samaria, Iudea, și apoi orașele: Ierusalim și Ninive.

Este de dorit ca învățătorii din Școala Duminecală să caute în Istoria Universală datele ce se dau despre Asiria. Această țară era în timpul lui Șanherib o putere foarte mare pe valea Mesopotamiei. Dar iute s'a ridicat și iute a căzut. Necinstea și fărâmișia au ros la inima stăpânirea. Astăzi în ziua de mare încercare totul și prăbușit ca și o casă zidită pe nisip. Oamenii lui Dumnezeu ar avea ce învăța din această lecție.

Întrebări asupra lecției

Despre ce era vorba în lecția trecută? De unde avem lecția de azi? Cine este Isaia? Ce om era acest profet? În ce timp a trăit? Cu ce regi a avut de a face? Ce rege era Ezechia? Care era starea Iudei? Ce s'a întâmplat cu Samaria? Cine a cucerit-o? Ce au făcut asirienii cu floarea poporului? Ce vroia Șanherib să facă cu Iudea? Cum chemă pe trimesul lui? Ce a făcut regele Ezechia când a văzut primejdia? Cu cine a căutat să conlucreze? Care a fost reușita? Ce s'a făcut cu armata lui Șanherib? Cât fură omoriți? Ce-a făcut Șanherib văzând dezastrul în armată? Unde a mers și unde s'a oprit? Ce căuta să facă la Ninive? Ce i s'a întâmplat? Cine l-au omorât? Ce țară era Asiria? În care parte a lumii? Unde sunt orașele Ierusalim și Ninive? De ce a căzut împărăția asiriană? Care este cuvântul de aur?

Pentru copiii mici

În lecția aceasta vom vedea lucruri minunate. Așa întotdeauna putem vedea când Dumnezeu este cu noi. A fost un oraș mare, cu case înalte multe și frumoase. Împrejurul orașului era un zid înalt și gros, peste care să nu poată trece nimeni. Peste

acest zid nimeni nu putea trece. De câte ori ar fi voit dușmanii să vină și să cuprindă orașul, se întorceau frumos înapoi când priveau grosimea și înălțimea zidului de piatră.

Odată a venit în țară o armată așa de mare cât frunză pe câmp. Toți oamenii din cetatea cea mare și tare s'au speriat și au început să tremure, ca frunzele de pe pomi, când suflă vântul.

Dușmanii credeau că vor distruge și orașul și zidul, dar ei n'au știut că Dumnezeu păzește orașul cel puternic, nu zidul. Atunci dușmanii s'au apropiat de oraș, au început să distrugă zidul, dar Dumnezeu nu le-a lăsat, ci a trimis îngeri care au început să le distrugă. Dușmanii nici n'au început să distrugă zidul orașului, pe care singur Dumnezeu îl păzia, când Dumnezeu a trimis pe îngeri. Săi care i-au distrus pe dușmani.

Vedeți iubiți mei copiii! Când Dumnezeu singur vă păzește, nimeni nu vă poate face niciun rău. Iar pe acel care se gândeste numai să vă facă rău, Dumnezeu îl pedepsește înainte ca să înceapă răutatea.

Bucurați-vă dragii mei copiii, că prin moartea Domnului Isus în locul vostru sunteți scăpați de iad, de moarte, de pedeapsă, de frică, pentru că singur Dumnezeu vă păzește așa după cum voi păziți ochii voștri.

Duminecă, 26 Maiu.

Profetul care n'a putut tăcea

Cetirea: Ier. 38:1—18.

Cuv. de aur: Pron. 14:34.

TIMPUL: Pe la 589 N. C.

LOCUL: Ierusalim, în groapă cu noroi.

PERSOANELE: Șefalia, Ghedalia, Iucal, Pașhur, Ieremia, Zedechia, Ebed-Melec, Etiopianul, căpeteniile.

Iudea era de un timp sub jugul Babiloniei, plăteau tribut. Dar Zedechia cu sfinții săi credeau că vor putea face să nu mai plătească birul. Astfel au rupt înțelegerea cu împăratul Babiloniei. Reprezentanții împăratului fură respinși și Iudeii au pus mâna pe sabie. Regele Zedechia vroia să-și facă un renume. Dar vrerea nu face puterea. El ar fi trebuit să se întoarcă mai bine la Dumnezeu! Iată de ce nu se putea împăca cu oamenii iubitori de Dumnezeu. Sfinții lui erau oameni închipuți. Ieremia în vremea a-

ceea era unicul prooroc care nu vroia să știe de lingușire. Războiul s'a început, mai bine zis războala contra Babilonienilor. Regele vede că treburile nu cam merg așa cum fu vorba la început. Haldeii aveau tabăra lor afară la câmp. Ieremia era omul pe care cei necăjiți în consultau. El a spus popoului că are să vină prăpădul asupra Ierusalimului și toți cei din el vor muri de sabie, dacă nu se predau Haldeilor. Asta a fost destul să scoale căpeteniile în capul său. „Omul acesta ar trebui omorât! E contra țării!” El moale inimile oamenilor de războiu, etc., și regele îl lasă în mâinile lor!

Sfinții regelui aruncară pe Ieremia în groapa lui Malchia, fiul regelui. În groapă nu era apă, dar era noroi; și Ieremia s'a afundat în noroi. Groapa asta era în curtea temniței. Aici profetul era zi cu zi cercetat de Ebed-Melec, Etiopianul care l-a scăpat dela foamete. Între timp orașul era împresurat de Haldei și foamea a pironit puterile oamenilor. Ebed-Melec la timp a intervenit pe lângă regele în favorul lui Ieremia. Bietul rege a început să vadă că profetul avea dreptate. „Oamenii aceștia au făcut rău de s'au purtat așa cu proorocul Ieremia, aruncându-l în groapă; are să moară de foame, căci în cetate nu este pâine”. — „Ia de aici treizeci de oameni cu tine, și scoate din groapă pe proorocul Ieremia, până nu moare”. Treizeci de oameni să tragă un om din groapă! Se vede în ce stare de putere erau Iudeii în acest timp. Ebed-Melec deși un negru din Africa a făcut un lucru ca om iubitor de Dumnezeu. Il vedem cum conduce echipa ce scoate pe Ieremia din groapă! Grije mare pune pe omul Lui Dumnezeu. Ieremia a făcut așa cum el zicea. Regele era în mare neliniște. Cheamă la sine pe Ieremia și-l roagă să-i spună totul așa cum știe el. „Dacă ti-l voi spune, mă vei omorî; iar dacă-ți voi da un sfat, nu mă vei asculta”. „Via este Domnul, care ne-a dat viața, că nu te voi omorî, și nu te voi lăsa în mâinile oamenilor acestora, cari vor să-ți ia viața”. Și Ieremia i-a spus totul. El a spus adevărul așa cum l-a înțeles dânsul. Desigur că Ieremia era un prooroc cu mare curaj și a rămas lângă adevăr. Numai un om ca Ieremia putea vorbi regelui așa cum i-a vorbit el.

Sfințul sincer și cinstit, cum era

Ieremia, nu putea vorbi lingușiri. Să spui unui rege cum era Zedechia cele ce se bat cap în cap cu planurile lui, era un lucru egal cu moartea! Să ne presupunem că nu era Ebed-Melec de partea lui Ieremia. Ce s'ar fi întâmplat cu proorocul? Dar Dumnezeu a lucrat în inima samenului dela palat.

Dacă regele Zedechia ar fi ascultat de Ieremia, ar fi fost fericit el și casa lui. Totul ar fi fost spre bine. Ezechia a scăpat de amenințările lui Șanherib prin pocăință către Dumnezeu. Toate s'au întors spre binele lui și al poporului. Așa ar fi fost și cu Zedechia. Dar sfetnicii răi și fățarnicii nu pot duce pe nimeni la bine. Ei de obicei fac vorbe multe și măgulitoare, dar la urma urmii ajung la rușine ei și cei ce îi ascultă.

Omul Lui Dumnezeu a știut să-și țină locul chiar în clipele cele mai grele. A căutat să slujească pe Dumnezeu și interesele poporului său. Cele ce facem trebuie să corespundă cu adevărata stare a lucrurilor. Atunci putem fi de folos unei cauze drepte. Ieremia a făcut așa și nu i-a părut rău. Cei ce l-au osândit ca pe un trădător, au trebuit să-și revizuiască părerile. Regele Zedechia a făcut-o. Vieța unui profet este grea, dar chemarea lui este frumoasă.

Intrebări asupra lecției

Lecția trecută? Ce știm despre lecția de azi? Cine este Ieremia? Dece a vorbit poporului? Dece n'a mers să spună numai celor mai mari? Ce aveau Haldeii cu Iudea? Dece s'au răsculat Zedechia și căpiteniile? Ce au zis căpiteniile regelui despre Ieremia? Regele ce a zis? Ce au făcut ei cu proorocul? Ce anume groapă? Unde era? Cine a grijit de starea lui Ieremia? Cum s'a purtat acest negru față de omul Lui Dumnezeu? Ce a spus regelui? Regele ce a zis? Dece și-a schimbat regele gândul? Unde fu ținut Ieremia după ce a fost scos din groapă? Câți oameni l-au tras din groapă? Dece atâția? Ce a dorit regele dela Ieremia? Ce a zis profetul? Ce i-a promis regele? Și ce a făcut proorocul? Ce i-a spus? A putut Ieremia să tacă? Cine glăvea cuvântul de aur?

Pentru copiii mici

Iubiți mei copilași, Ieremia a fost un profet. Știți cum este un profet? Așteptați puțin îndată o să vă spun, pentru că știu că sunteți copii de treabă. Un profet este un om, care ascultă

totdeauna numai de Dumnezeu. Profetul nu zice azi e ploaie și a pot asculta de Dumnezeu. Profetul nu zice azi toată ziua am lucrat greu și nu pot asculta de Dumnezeu. Profetul ascultă întotdeauna numai de Dumnezeu, Dumnezeu vine la el, vorbește cu el, îi spune toate.

Știți iubiți copii, cum voi asculta de părinți, așa și profetul ascultă de Dumnezeu. De aceea Dumnezeu așteptați ca voi să creșteți mari și să fiți cu toți profeti. Tu Vasile, tu Ghilă, tu Nicolae; dar tu Marie? Da, da! Tu, n'am spus cu toți? De aceea acum învățați versete, cântări, cântări Domnului, pentru că El vă așteaptă să creșteți și să fiți ai Lui.

Tot așa a și fost profetul Ieremia micut, apoi a crescut mare și-a ajuns un profet mare, cu care Dumnezeu umbla și-i vorbea de toate.

S'a întâmplat odată că pe profetul Ieremia l-au înconjurat oameni ri bețivi, bătăuși și au început să-l zgâlțâie înainte și'n napoi și strigau c'era mare a bataie. Totuși el nu s'a speriat deloc de ei, s'a uitat țintă în ochilor și le-a zis: „Dumnezeu tare are să vă mai pedepsească, dacă n'aveți să vă pocăiți”. Aici vedem că profetul n'a putut ținea până ce nu le-a spus totul. Tot așa și voi dragi mei copii când vedeți pe copiii răi, că vin și vă zgâlțâie de haine, și nu vă lasă să mergeti la adunare sau la Școala de minicală, atunci spuneți-le ca profetul care n'a putut tăcea: „Tare are să vă pedepsească Dumnezeu, dacă n'aveți să vă pocăiți”.

Duminecă, 2 Iunie.

Infoarcerea Iudeilor din captivitate

Cetirea: Ezra 1:1—11:3:8—13; 6:13—24
Cuv. de aur: Hagai 2:4.

TIMPUL: 535—6 N. C.

LOCUL: Babilon, Ierusalim.

PERSONANELE: Cir, împăratul Persilor, Ieremia, Nebucadnetar, Mesedech, visticernicul, Zorobabel, conducătorul Iudei, Tatnai, Șetar-Bozai, Dariu, Hagai, Zaharia, Artaxerxes.

Un timp de mare bucurie pentru poporul Iudeu. Floarea norodului dusă în robie acum 70 de ani, cei ce mai trăiau erau bătrâni. Alții fură dusi mai târziu ca de pildă pe la 589 N. C. când Zedechia cel răsculat fu răpa-

și chiar și el dus în robie cu ochii scoși! Multe au răbdat Iudeii în acești 70 de ani. În vremea lui Zedechia după ce regele acesta s'a sculat cu căpeteniile contra stăpânirii Haldeilor, Ierusalimul fu distrus și tot atunci fu dărâmat și Templul cel zidit de Solomon. Poporul care a mai rămas pe acolo s'a amestecat cu alții și totul ce aveau mai bun s'a ruinat. Vasele din Templul, tot ce era de valoare, fură duse în Babilon. Haldeii au căutat să se folosească de Iudei. În timp de 70 de ani Iudeii însă au ajuns, în Babilon, un fel de stăpâni de fapt. Aici au învățat cele mai de seamă meserii, întreprinderi, bancheri, comercianți, etc. În clipa când Cir, împăratul Persilor, un mare împărat și bărbat de stat, a luat fără vărsare de sânge Babilonul, Iudeii i-au dat tot concursul. Recunoașterea lui Cir fu mare: Imediat s'a pus și le-a dat cea mai mare slobozenie la toți Iudeii din toată împărăția lui. Ceva mai mult, Cir a dat porunci ca locuitorii să răspândească serviciile Iudeilor cu darurile de aur, argint și vite. În alte vorbe, Cir a dispus ca Iudeii să meargă în țara lor bine aprovizionați. A dat poruncă ca toți să ajute la zidirea Casei Domnului. A dat poruncă în tot Imperiul ca Religia Iudeilor să fie nu numai liberă, ci cea mai considerată și respectată. Le-a dat Iudeilor toate bunurile aduse de Haldeii mai ales vasele dela Templu. Iudeii s'au pus pe treabă bună pentru ei. Au plecat în convoaie încărcate cu aur, argint și tot felul de lucruri scumpe și cu vite! Așa au continuat lucrurile, cu reîntoarcerea lor, începând cu eliberarea lor la venirea lui Cir, în timpul domniei lui Darius și Astaxerxe. În tot timpul acesta Iudeii din ce în ce se făceau stăpâni pe situație, în toate lucrurile. La curtea împărătească, în afaceri și alte lucruri Iudeii au ajuns stăpâni în atâta că în timp de vreo 25 de ani s'a creat în Persia un curent anti-semit care a început să amenințe pe tot poporul Iudeu cu moartea.

Zidirea templului a mers încet. Câțiva conducători sinceri și devotați în cele ale Domnului au condus lucrurile cu multă stăruință, dar cei mulți dintre evrei își căutau numai treburile și afacerile lor private. Și totuși templul a fost zidit. Se pare că s'a lucrat la el vreo 20 ani bun. Oricum templul acesta n'a fost ca și templul zidit de Solomon, a lăsat mult de dorit. Și to-

tusi poporul s'a bucurat foarte mult când l-au văzut gata. Acest templu era pentru Iudei un simbol grăitor, că credința în Dumnezeu cel viu nu este priorită la pământ. Să nu uităm: cei ce fuseseră în Babilon au văzut religiile păgâne cu toate roadele lor. Ei toți aveau să sufere pentru credința lor în Dumnezeu cel adevărat. Și acum văzându-se liberi, acum văzându-se stăpâni la ei acasă, au avut pricină să se bucure cu mic și mare, sărac și bogat, cu toții.

Întoarcerea Iudeilor din captivitate era un eveniment mare pentru toate popoarele. Cu aceasta întoarcere în patria lor, Iudeii încep să prindă rădăcini în toate afacerile popoarelor. Experiența lor din robia babiloniană a fost folosită întru a se pregăti, ca poporul Iudeu să poată scăpa din orice asuprire la urma urmel. Și de atunci până azi cam așa îi arată istoria. Ei au ajuns să fie de sute de ani industriași, bancheri, comercianți și prin mâinile lor se strecoară aurul și argintul din lume. Dacă Iudei n'ar fi fost purtați prin școala suferințelor și dacă n'ar fi avut niște profeti ca Isaia, Ieremia, Ezechiel, Daniel, etc., ar fi rămas, sau s'ar fi stins, ca alte popoare, Haldeca pe vremea aceea era cea mai civilizată țară. Acolo Iudeii au pus mâna pe lucrurile ce au de aface cu viața fiecărui popor. Întorși acasă în țara dată de Dumnezeu lui Avram, Isac și Iacov, cu vremea sau fără dorința lor, s'au făcut oameni întregii lumi. Palestina a continuat să fie pentru Iudei pământul care le-a inspirat mereu biruință asupra lumii și predominanță peste popoare. Crescuți în acest ideal, să nu ne mirăm că au întrecut pe toți cei ce își duceau mîntea și energia cu alte lucruri, cu a mâncă și a bea că mâine vom muri.

Întrebări asupra lecției

Despre ce a fost lecția trecută? Ce prooroc era Ieremia? Despre ce avem lecția de azi? Cine l-a eliberat pe Iudei din robia babiloniană? Cum a luat Cir Babilonul? Dece a dat Cir slobozenie Iudeilor? Ce poruncă a dat Cir către țară cu privire la Iudei și cu privire la religia lor? Ce au dus Iudeii cu dânși? Cine l-a condus acasă? Ce li s'a pus în vedere să zidească? Când fu dărâmat Templul? Câți ani a durat zidirea acestui Templu? Ce

faceau Iudeii când au văzut că s'a zidit casa Domnului? Ce au învățat Iudeii în Babilon? In ce stare au fost când fură lăsați liberi? Ce au învățat Iudeii din Babilon? Ce fel de loc a devenit Palestina pentru Iudei? Au învățat și învață Iudeii din pășaniile străbunilor lor? Ce fel de oameni erau cei ce au stăruit la zidirea casei Domnului? Care știe cuvântul de aur?

Pentru copiii mici

Ați văzut o captivitate copii? Desigur că nu, lăsați că îndată o să vă spun toate. Poporul lui Dumnezeu de demult nu voiau să mai asculte de Dumnezeu. Lor le plăcea mai mult să doarmă, decât să meargă să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu la adunare. Lor nu le mai plăcea să-L laude pe Dumnezeu, atunci Dumnezeu le trimise o pedeapsă.

Atunci au venit armate, au venit soldați cu săbii, le-au dărâmat casele, le-au luat mâncarea și tot ce au avut mai bun, le-au fugărit pe toți într-o țară îndepărtată. Acolo, dormeau afară ca oile vara. Le puneau să lucreze flămânzi, iar când nu mai puteau, atunci le băteau și iar le puneau la lucru. In loc să mănânce pâine, nu găseau coji de pâine; în loc să ducă lemne cu carul, ei le duceau cu spinarea. Ce pedeapsă mare! Plângeau zi și noapte, dar nimic nu le ajuta. Când voiau să se roage, atunci căpătau bătaie. Și au trăit acolo așa cum viermele trăiește în foc.

Când au văzut ei că-i bucluc, noaptea se rugau și strigau că Dumnezeu să-i scape; plângeau ei înaintea lui Dumnezeu, cum plângeți voi, când vreți mâncare.

Lui Dumnezeu a fost milă de copii care plângeau, de foame i-a fost milă de mamele care plângeau ținându-se cu mâinele de cap, i-a fost milă de părinții care plângeau cu lacrimi pe obraji.

Atunci Dumnezeu a zis: „Să nu mai plângă nimeni, toți să bucure”. Atunci a venit porunca să se întoarcă fiecare acasă. Toți strigau de bucurie; fiecare alerga spre casă, toți cântau laudă lui Dumnezeu. Astfel ei s'au întors acasă. Așa și voi iubii mei copii: vă veți întoarce cu bucurie, în patria cerească după ce veți suferi puțin aici pe acest negru pământ.

Duminecă, 9 Iunie.

Planul de mare îndrăzneală al lui Neemia

Cetirea: Neemia 2:1—20.

Cuv. de aur: Ps. 37:5.

TIMPUL: 460—445 N. C.

LOCUL: Babilon — Ierusalim.

PERSONELE: Artaxerxe, Neemia împărăteasa, Asaf, Sanbalat, Tebia, Gheșem.

Au trecut mai mulți ani dela sosirea în Ierusalim a primului convoiu de Iudei, eliberați de marele Cir din robie. De atunci au început să circule și știrile din Iudeea. La palat au fost ajuns evreei în jurul împăratului. Era doar oameni vioi și deștepti. Haldeii și apoi Persii căutau altceva, ei căutau traiu de sârbătoare fără munci. Și au ajuns la ce nu se gândeau. Iată la palatul împărătesc, între alții Neemia Iudeul la care ținea împăratul foarte mult. Este lesne de înțeles că de ce l-a iubit împăratul Artaxerxe. Si luăm aminte: Împărații înțelepți caută totdeauna să răspândească pe cei meritosi — pe cei ce au o purtare bună. Pentru ce ai fața tristă? Atâtea fu destul, ca Neemia să astearnă dorința inimii sale. Altul în locul lui, ar fi cerut ca împăratul să-l facă un satrap sau ceva mare. „Ce ceri?” — „Trimete-mă în Iudea, la cetatea morimților părinților mei, ca s'o zidesc din nou”. Neemia tot ce a cerut era în interesul poporului său. Era prin urmare un adevărat patriot — un iubitor de neam. S'a știut folosi de habul ce a aflat la împăratul ca să ajute cauza nației sale.

Neemia pe lângă o inimă plină de dragoste pentru țara și poporul său avea o inimă înțeleaptă. Un atare om poate face lucrări mari și folositoare. De aceea împăratul a dorit ca el să se reîntoarcă.

Dar Neemia și-a făcut un plan de mare îndrăzneală. El a auzit cum stau lucrurile în Ierusalim. A votat lui Dumnezeu că dacă, va afla har la împăratul, el va merge să zidească ceea ce era dărâmat. A plecat cu scrisori către satrapii din Palestina. Împăratul și împărăteasa i-au dat totul cu multă bunăvoință. Și el a știut să se folosească de toate scrisorile. După ce a ajuns la Ierusalim, îl vedem um-

blând prin toate locurile și plănuing lucrări mari pentru ridicarea poporului său la locul de vază. Pe semne Iudeii n'au avut acolo așa un om ca și Neemia. Faima lui a ajuns repede în cercurile înalte. Sanbalat și Tobia, din Samaria, s'au supărat. Ei știau că un om de mare acțiune cum îl vedeau pe Neemia are să facă minuni. Așa face un om credincios când se pune la lucru. Asta însă nu place oamenilor răi la inimă, invidioși.

Neemia plănua și se informa noaptea când dorm cei negândiți — ca Tobia și Sanbalat. — El a lucrat. Nu era lucru ușor să zidești un zid dărâmat cum era zidul distrus de Haldiei în jurul Ierusalimului. Dar Neemia era omul pentru o lucrare mare. Cei trei pretinși, mari bărbați de stat au răs de Neemia. Văzând apoi că el face și lucrează și că lucrarea ce-o face înaintează, ei au început să vorbească că Neemia ar lucra contra împăratului. Bineînțeles altceva nu mai puteau zice. Oamenii răi cari țin la interesele lor personale, totdeauna caută să se acoperă în răutatea lor cu haina cea mai de valoare, fie loialitatea față de suveran sau dacă cade mai bine așa față de o anumită religie, cu toate că nu sunt sinceri nici față de una, nici față de alta. Cum: „vă răsculați contra împăratului?” Să luăm însă aminte ce răspuns premeditat dă Neemia: „Dumnezeul cerurilor ne va da izbânda. Noi robii Săi, ne vom scula și vom zidi; dar voi, n'aveți nici parte, nici drept, nici aducere aminte în Ierusalim”. Foarte frumos și adevărat!

Este adevărat că Sanbalat și Tobia se zicea că și ei sunt de neam Iudeu atunci, când toate stăteau bine cu Iudeii, dar oridecâteori veneau asupra Iudeilor lucruri rele, oamenii aceștia se jurau că n'au cu Iudeii nimic în comun. Astfel de oameni deci nu au nici parte, nici drept și nici aducere aminte în Ierusalim!

Omul hotărât pentru Domnul și iubitor de poporul său era Neemia. Acesta a muncit la palat, a câștigat de partea poporului său pe împăratul, și acum lucrează în Ierusalim la înălțarea stării poporului din care face parte. El putea rămânea pe viață sau să se reintorcă la palat în Babilon, dar inima lui a fost cu cea a nației sale și a căutat să pună tot ce avea mai bun în slujba lui Dumnezeu.

Multeilde bune vedem în omul acesta. Pe semne, Neemia era un creștin bun înainte de a fi fost Creștinismul.

Intrebări asupra lecției

Despre ce a fost lecția Dumineca trecută? Despre ce avem lecția de astăzi? Cine este acest Neemia? Unde era el? Spune tot ce știi despre purtarea lui Neemia la palat? Ce a cerut dela împăratul? Cine era acest împărat? Ce părere avea despre Neemia și poporul Iudeu? Ce a cerut Neemia dela împăratul ca să arate satrapilor? Unde a mers Neemia? Ce-a făcut când a ajuns la Ierusalim? Care era scopul său? Ce l-a determinat pe el să lucreze și să se prindă la o așa mare lucrare? Ce ziceau unii din satrapii? Ce caracter avea Sanbalat și Tobia? Erau oamenii aceștia Iudei, sau neam cu Iudei? Când au văzut ce face Neemia, ce au zis acești oameni prefăcuți? Ce le-a răspuns Neemia? Care e cuvântul de aur?

Pentru copiii mici

Indrăzneala lui Neemia este mare iubii mei copii. El a fost un fel de slujitor sau servitor. Durerea lui pentru poporul lui Dumnezeu i-a produs suferință mare.

Neemia n'a fost supărat pentru că era rob sau servitor în curtea împăratului. El n'a fost supărat pentru că viața lui era o sclăvie. El n'a fost supărat pentru că n'avea avere, haine. El era supărat și întristat pentru greutatea poporului, care n'avea templu, n'avea loc de închinăciune, care era prăpădit și necăjit sufletește. Durerea lui mare însă l-a necăjit într'atât, încât nu se mai putea ținea. A devenit supărat, trist alb, necăjit încât toți cei ce-l vedeau nu puteau să nu-i zică: „Ce ai frate Neemia, de ce ești trist, te usuci ca frunza toamna”. El mai tăcu o bucată de vreme, până ce în sfârșit își deschise inimă regelui, și-i spuse toată durerea. Indrăzneala lui creștu din ce în ce mai mare ca un foc. Împăratul l-a ascultat pe el și i-a dat tot ce-i dorise inima.

Vedeți scumpii mei copii, ce frumoasă lecție. Un împărat a ascultat pe un servitor. Dece l-a ascultat?, pentru că servitorul a avut indrăzneală. Cu cât mai mult Împăratul Împă-

raților care e Hristos, ne va asculta rugăciunea noastră când noi vedem că păcînții ne sunt necăjiți, când vedem că lumina nu se pocăiește. Numai un lucru ne lipsește, îndrăzneala sfântă.

Indrăznește Nicolae și tu Petru și spune la prietenii tăi, să se pocăiască, îndrăzniți cu toți, iubii mei copii și veți vedea cum Dumnezeu vă va asculta rugăciunile voastre. Spuneți lui Dumnezeu că prietenul sau vecinul vostru nu-i pocăit și îndrăzniți și veți vedea cum Dumnezeu să va asculta.

Duminecă, 16 Iunie.

Mare reușită a lui Neemia

Cetirea: *Neemia 4:1—23; 12:27—443.*

Cuv. de aur: *Ps. 124:8.*

TIMPUL: 460—445 N. C.

PERSONALE: Sanbalat, Tobia—Arabii, etc. — dușmani — Hosea, Azaria, Ezra, Mesulam, Iuda, Beniamin, Șemaia, Ieremia — Ezra cărturarul.

Omul hotărât și devotat în slujba Domnului, caută să sfârșească cu bine lucrarea începută. Cât timp se vorbea despre ceace avea în plan să facă omul lui Dumnezeu Neemia, Sanbalat și Tobia, râdeau și vorbeau în batjocoră despre tot planul acestui om. Acum când zidul se ridică zi cu zi, Sanbalat s'a supărat foc. N'a putut să-și ascundă ura, ci a început să verse venin asupra Iudeilor. „Oare vor fi lăsați să lucreze? Oare vor jertfi? Și Tobia trebuia să tragă cu arcu! Să zidească numai! Dacă se va sui o vulpe, le va dărâma zidul lor de piatră. Dar sărmana „vulpe” n'a mai venit să le dărâme zidul!

Pe zi ce mergea lucrarea, numărul dușmanilor creștea. Arabii, etc. făceau tot ce puteau să oprească. Dar oamenii hotărâți a proslăvi numele Domnului s'au pregătit pentru orice. Unii au lucrat, alții au stat gata cu arma să-și apere dreptul și partea. Neemia pe lângă un bun conducător de lucrări publice, este și un bun conducător de armată. Toate le conducea el. Dușmanii Iudeilor au aflat că au de aface cu un om care nu se dă învins. Poporul asculta de conducătorul său și fiecare a lucrat în locul unde era pus. Toți aveau o inimă și o hotărâre.

Un conducător la înălțimea sa, un popor treaz și hotărât a urma pe leaderul său trebuie să învingă și să ducă la bun sfârșit orice lucrare în care se angajează.

Neemia a reușit fiindcă a ascultat poporul și poporul a ascultat pe Neemia fiindcă fiecare vedea că omul acesta asculta de Dumnezeu și își făcea poporul. Astfel de stare trebuie să fie între popor și conducător dacă ca să se facă o mare lucrare cu reușită bună.

Dușmanii din afară au rămas rușinați. Tobia a văzut că vulpea nu mușcă să dărâme zidul și în urmă: văzut că toți dușmanii uniți laolaltă nu l-au putut dărâma acel zid. — Ce pji lui Dumnezeu nu trebuie să-și teamă de cei ce amenință. Dacă ei sunt uniți și sunt conduși de oameni devotați Domnului și cari muncesc cu chibzuială, arătând pilde bune, și nu se teamă că nu vor putea sfârși cu bună reușită. Oamenii lui Dumnezeu duc la bun sfârșit tot ce încep.

Omul lui Dumnezeu a pus mare bătaie pe viața rugativă. Așa ocupa cum era, el și-a găsit timp să se roage Domnului. — Se vorbește că George Washington, conducătorul armatei coloniștilor răsculați contra Angliei — în noul continent al Americii — în ziua în care armata lui a biruit la Gettysfurry, armata britanică, el petrecut alături de predicatorul baptist Gano, două ore în rugăciune. Acel timp statul major al armatei aștepta să primească porunca de a dispune retragerea armatei din fața dușmanului. Și ei tocmai atunci au biruit. — Desigur erau și în jurul lui Neemia oameni cari în fața greutăților lor așteptau cuvântul conducătorului de retragere. Dar Neemia nu știa, și nu-și bătea capul să învete, a da o mândă de retragere. Astfel omul acesta a biruit.

Poporul Iudeu a putut fi mândru de așa conducător. Dar bucuria lui întrecut orice așteptare. La aceea mare serbare, a luat parte toată școala flarea norodului. Acolo erau Ieremia, Ezra cărturarul, etc. — Templul făcut din nou și zidul Ierusalimului ridicat. — Iată bucuria cea mare a poporului necăjit până aici!

Intrebări asupra lecției

Despre ce am avut lecția trecută? Cu ce se ocupă lecția noastră azi? Cum s'a supărat pentru că Iudeii rid

cau zidul Ierusalimului? Ce a zis Sanbalat? Ce a zis Tobia? Ce a răspuns Neemia? Cum a mers lucrările? De ce au înaintat Iudeii? Când au sfârșit lucrarea, ce au făcut Iudeii în Ierusalim? In ce au aflat ei ajutorul lor? Care e cuvântul de aur?

Pentru copiii mici

L-ați văzut cândva pe Domnul Isus la rugăciune? Nu; știu că nu. Dar unde-L putem vedea? Așa, așa numai în Scripturi, numai în Evanghelie. Aici avem un tablou foarte frumos.

Evanghelia ne arată pe Domnul Isus într-o dimineață frumoasă, când soarele încă nu răsărise. Intunerecul începea să fie rupt de niște făși de lumină lungi. Totul era tăcere, puțin se putea zări vre-o persoană. Vântul cald puțin mișca părul depe capul Domnului Isus. Iar Domnul Isus stătea liniștit în genunchi. El se ruga Tatălui, El vorbea cu Tatăl cel cereșe, adică cu Dumnezeu.

Dar Domnul Isus nu se ruga numai odată, ci în toate diminețile El vorbea cu Dumnezeu ce să facă, cum să vindece pe bolnavi. Ascultați copiii mei că Domnul Isus dimineața vorbea cu Dumnezeu, iar toată ziua umbla cu Dumnezeu. Pentru Domnul Isus copii mei, rugăciunea era tot așa de dulce, ca și mierea, tot așa de trebuincioasă ca și mâncarea.

Care dintre voi dragi copiii dimineța vorbiți cu Dumnezeu? Ridicați mâinile, ridică Ionel, nu te teme așa, așa, la spune te rog cum faci? Ce spui la Dumnezeu dimineață? Așa frumos, îi mulțumesti că ți-a dat somn și sănătate, apoi mai ce? Asta tot îi frumos, ca să te păzească de păcat și de neascultare față de părinți bun și frumos. Dar să nu uitați dragi mei copii, că tot așa și seara trebuie să faceți. Pentrucă numai Dumnezeu vă dă sănătate, viață și mâncare. De aceea lăudați-L, ascultați-L rugați-vă Lui și El va fi cu voi cum a fost cu Domnul Isus.

Duminecă, 23 Iunie.

Lecțiunile despre rugăciune

Cetirea: Marcu 1:29—38; Luca 5:12—16; 6:6—16; 11:1—10.

Cuv. de aur: Matei 26:41.

TIMPUL: Primul an al Misiunii lui Isus, în Galilea.

LOCUL: În casa lui Simon, Capernaum, locuri pustii.

PERSONELE: Isus, Iacov, Ioan, soacra lui Simon, bolnavi.

Am avut cinci lecții despre eroii și profeții, din zile grele. Am văzut ce au putut face oamenii lui Dumnezeu. Dar de obicei acești oameni, erau oamenii rugăciunii. De data aceasta începem lecția cu Isus la rugăciune. Il vedem pe Mântuitorul în mijlocul neputințioșilor. Vindecă pe soacra lui Simon și pe toți neputințioșii aduși la El. Dar în sfârșit „Isus S'a sculat, a ieșit și S'a dus într'un loc pustiu. Și se ruga acolo”. După aceea Isus iară vine în popor, vindecă leproși. Oamenii se strâneau grămadă la El ca să-l asculte și să fie vindecați de boalele lor. Iar El se ducea în locuri pustii și se ruga.

Desigur rugăciunile lui Isus au ceva de spus pentru noi. Dacă El avea lipsă să se roage, cu cât mai mare lipsă avem noi.

Ucenicii lui Isus au văzut că El se ruga și astfel s'a născut dorința fierbinte și în ei să se roage. Dar nu știu; ori cel puțin ei credeau că nu știu; ei au auzit cum se rugau Fariseii cu vorbele alese și li s'a părut că altfel nu poate fi rugăciunea făcută. De aceea, unul dintre ucenici a venit la Isus cu rugămintea: „Doamne, învață-ne să ne rugăm”, nu ca Fariseii, ci „cum a învățat și Ioan pe ucenicii lui”. Dorință frumoasă!

Cele amintite despre Ioan arată, că ce grije a pus Ioan Botezătorul pe rugăciune. El a crezut în puterea rugăciunii. De acea a învățat pe ucenicii săi să se roage. Dar Isus nu spune ce să zică, ci le dă ucenicilor un model de rugăciune care stinge toate părțile vieții. Ucenicii Domnului trebuie să ia seamă mare pe viață de rugăciune, căci altfel ajung în multe neazuri.

Vieța unui ucenic fără rugăciune este ca și aripa fără penel!

Credinciosul biruitor este un om rugativ. „Rugați-vă ca să nu cădeți în ispită”, este povata lui Isus către ucenicii Săi. El ne-a arătat pilde vii pe cari dacă le urmăm, primim putere de sus. Cu această putere ucenicul poate birui lumea.

Intrebări asupra lecției

Despre ce și despre cine am avut cele cinci lecții trecute? Ce spune lecția de azi? Ce a făcut Isus cu bol-

navii? După ce a predicat, învățat pe norod și a făcut multe vindecări, unde s'a retras Isus și dece? Ce preț a pus Ioan Botezătorul pe rugăciune? De unde știm asta? Ce au dorit ucenicii lui Isus? Ce răspuns le-a dat Isus? Ce pildă aduce Isus ca să arate că trebuie să ne rugăm? Ce promisiuni a dat Mântuitorul cu privire la rugăciune? Care rugăciune este ascultată de Dumnezeu?

Pentru copiii mici

Scumpii mei copii, voi sunteți mici, dar Dumnezeu, care este mare, doarește să-L lăudați, și să-I mulțumiți. Mai întâi vreau să văd dacă știți ce-i mulțumirea? Nu știți? Lăsați că vă spun eu. Ce faci tu Petru, când cineva îți dă bomboane? Așa că îi zici: „mulțumesc”?

Ce să facem când Dumnezeu ne dă sănătate? Să-I mulțumim. Ce facem când Dumnezeu ne dă și mâncare, îi mulțumim. Ce facem când Dumnezeu ține în viață și dă sănătate părinților noștri? Îi mulțumim. Ce facem când Dumnezeu ne dă apă, soare, flori, păsări frumoase, care să ne cânte? Îi mulțumim. Trebuie, dragii mei copilași, să mulțumim și pentru picioarele noastre și pentru ochi și pentru gură și pentru tot, pentru tot. Luați seama dragii mei copilași, că deacum, dimineața, când vă veți trezi, Dumnezeu va asculta să vadă dacă îi mulțumiți, și seara tot așa. Ce spuneți voi Nicolae și Marie, ce va auzi dimineața Dumnezeu din gurile voastre? Așa, așa mai tare, spuneți să audă toți: — „mulțumiri”. — Și mai ce? Și laudă. Ce-i laudă? Atunci când cânti o cântare din cântările Sionului, atunci mulțumirea e însoțită de laudă, atunci nu numai copiii ascultă ei și îngerii din cer pleacă urechile să audă cum Gheorghe și Ionel aduc Domnului mulțumire și laudă.

Duminecă, 30 Iunie.

Rugăciunea ca mulțumire și laudă

Cetirea: 1 Cron. 16:1—12; 16:23—36.

Cuv. de aur: 1 Tesal. 5:17, 18.

TIMPUL: 1030—1020 N. C.

LOCUL: Ierusalim.

PERSOANELE: David, Asaf, cântăreți, etc.

Cum vedem este rugăciune de cere-

re, rugăciune de mulțumire, rugăciune de laudă și rugăciune de mijlocire. De data asta avem lecția despre rugăciunea de mulțumire și rugăciunea de laudă.

Un credincios simțind ajutorul lui Dumnezeu, văzând că a fost scăpat de Domnul din prăpastie și l-a pus pe o „stâncă prea înaltă pentru mine”, pe care el singur nu s'ar fi putut sui se va simți dator să mulțumească Domnului.

Iarși, un credincios, care primește dar dela Cerescul Tată, se simte măscat a mulțumi Domnului. Care om poate spune că n'a primit multe bine cuvântări dela Dumnezeu? Fiecare deci are o pricină să înalțe o rugăciune de mulțumire Domnului.

Oamenii în vremea veche, cum era David și alții, cu rugăciunea lor de mulțumire aduceau și jertfe de mulțumire. Așa este cazul cu David, în lecția noastră de azi. Noi, însă fiind sub har, nu aducem altă jertfă decât inima noastră în rugăciunea de mulțumire. Asta este jertfa cea bine primită de Domnul. Fiecare credincios să înalțe deci rugăciune de mulțumire Domnului.

În al doilea rând, se cuvine ca noi să lăudăm pe Domnul în cântări de laudă, cu voce, instrumente, etc. „Lăudați pe Domnul”. Indemnul din toată Biblia! Dar afară de cântări, ne înălțăm rugăciune de laudă Domnului. Rugăciunea e: convorbire între om și Dumnezeu. Fiecare credincios poate aduce mai mult sau mai puțin mărturie despre harul Domnului. În anumite clipe starea sufletească a credinciosului trece peste linia de mulțumire. Așa se face că el înalță Tatălui ceresc rugăciune de laudă. Deasemenea, Dumnezeu a făcut și face mereu lucruri minunate. Credinciosul care le vede și înțelege, nu poate ca să nu înalțe rugăciune de slavă Domnului. După tonul acesta vor merge și cântările lui spirituale. De aici avem cântări de rugăciune, de laudă. Oamenii lui Dumnezeu dacă nu le știu pe toate deosebi la minut, le simt și le pricip în sufletul lor.

Trebuie deci ca fiecare copil a Domnului să caute să știe folosi această hrană la timp potrivit. Căci este timp pentru toate. Timp pentru rugăciune de mulțumire; timp pentru rugăciune de laudă. Toate să le folosească pentru lauda Domnului și pentru

edificarea noastră în Domnul Isus Hristos.

Am face bine dacă din când în când ne-am strădui a alege versete din Biblie în cari suntem povățuiți a ne ruga. Lăuntru nostru ne-ar arăta lipsa sau starea și rugăciunea, sigur trebuie să fie în sensul stării noastre sufletești. Bine să ne cercetăm pe noi înșine și așa vom ajunge la înălțimea lui Hristos. — Mulțumim, Tată cerească... Te laudăm, Doamne Dumnezeule... Rugăciune de mulțumire și rugăciune de laudă.

Intrebări asupra lecției

Ce subiect am avut în lecția trecută? Ce cuprinde lecția de azi? Ce este rugăciune de mulțumire? Ce este rugăciune de laudă? Ce jertfe aduceau Israelii? Ce jertfă trebuie să aducem noi cu rugăciunile noastre? Câte feluri de rugăciuni sunt? Cine poate și ce fel de rugăciune trebuie să înalțe credinciosul? Cum trebuie să fie de acord cântările cu rugăciunea? Ce glăsuște cuvântul de aur?

Pentru copiii mici

Dragii mei copii, Dumnezeu ascultă rugăciunea, și ca dovadă că Dumne-

zeu ascultă rugăciunea și o primește, este răspunsul la rugăciune. Poate ați văzut cum taticul vostru ia o bucată de hârtie și un toc și scrie și scrie și o trimite undeva. După un timp ați văzut cum vine poștașul și îndate începe să bată la ușă. Ce credeți ce s'a întâmplat?

Aduce el înapoi aceeași scrisoare? Nu, el aduce alta și aceea se cheamă răspuns. Așa iubiți mei, rugăciunea este ca o scrisoare care nu se poate să fie fără răspuns.

Domnul Isus, totdeauna când se ruga, primea răspuns. Apostolul Pavel când se ruga, primea răspuns. Samuel era de vreo opt ani, când se ruga. Atunci a venit Dumnezeu la el și i-a adus răspunsul.

Dragii mei, Dumnezeu de mult așteaptă să vă trimeată răspuns, dar dacă voi nu vă rugați, ce să facă El? El m'a îndemnat să vă spun iarăși: rugativă Domnului și El vă va da răspuns. Dacă mama e bolnavă, rugați-vă și El va răspunde. Dacă taticu vine beat dela cărciumă și bate pe mămica, rugați-vă ca el să se pocăiască, și el se va pocăi. Dacă copiii vă bat pe drum, rugați-vă Domnului și El va răspunde sigur și va fi cu voi.

LECȚIUNILE TINERETULUI

Intocmite de Nicolae Covaciu

Duminecă, 7 Aprilie :

Dumnezeu întâi

Ioan 1:1—6; Matei 6:33.

„...La început Dumnezeu...” Biblia începe cu Dumnezeu. Această frumoasă și adevărată Carte, care are menirea de a ne descoperi pe Dumnezeu, îi dă Lui locul de frunte. În toate, cele peste 1000 pagini ale acestei Sfinte Cărți, numele lui Dumnezeu planează deasupra tuturor. Scriitorii sfinți s'au străduit, fiecare la rândul lui, să ne prezinte pe Dumnezeu în cea mai înaltă glorie, bunătate, dreptate și dragoste pentru oameni. Ei au pus pe Dumnezeu primul și deasupra tuturor. Și într'adevăr, El e singurul care merită locul acesta. Înainte de toate, mai presus de toate, deasupra tuturor, este El.

I. Dumnezeu era primul în creațiune. Pe când pământul și cerurile nu existau, El era. În Psalmul 90, ver-

setul 2, psalmistul zice: „Înainte ca să se fi născut munții și înainte ca să fi făcut pământul și lumea, din veșnicie în veșnicie, Tu ești Dumnezeu!”

II. Dumnezeu era primul în planul răscumpărării. Planul mântuirii a fost conceput în inima plină de iubire a lui Dumnezeu. Odată cu căderea omului în păcat, Dumnezeu a și anunțat venirea Mântuitorului, care va zdrobi capul șarpelui.

III. Dumnezeu e primul în a respecta toate binecuvântările promise. Nimic din ce a promis El nu rămâne neîndeplinit. Dumnezeu își îndeplinește obligațiile. Pentru aceasta și noi trebuie să punem pe Dumnezeu întâi. Un mare predicator a spus: „Convertirea nu înseamnă altceva, decât să pun pe Dumnezeu întâi și eul al doilea”.

Noi trebuie să-l punem pe El întâi, în următoarele:

1. În viața bisericească. Mai pre-

sus de organizații, de finanțe, trebuie să fie Dumnezeu și împărăția Lui. Orice act, orice practică, orice organizație, care ar stănjeni împărăția lui Dumnezeu, trebuie eliminată din biserică.

2. *In viața personală.* Înaintea familiei, afacerilor, a plăcerilor, a păinei, a propriei noastre vieți, noi trebuie să punem pe Dumnezeu. El trebuie să primeze în toate acțiunile vieții noastre.

3. *In timp.* Noi trebuie să începem ziua cu Dumnezeu, rugăciunea, Biblia.

4. *Dumnezeu trebuie să fie primul în folosirea banilor și bunurilor noastre.* Văduva din Sarepta Sidonului a făcut aceasta. Atunci când profetul lui Dumnezeu, Ilie, îi cere o mâncare, ea e gata să i-o dea, deși în ulciorul ei era ultima picătură de untdelemn, iar în oala ei era ultima mână de făină. Și ea avea un copil flămând. Dar dacă trimisul lui Dumnezeu are nevoie, renunță la ea și la copilul ei, și îi dă lui întâiu. Nu e mirare apoi, că untdelemnul și făina nu s'au mai împușinat! Aceasta e calea minunată a lui Dumnezeu, de a răsplăti pe acei care îi dau Lui locul prim în viața lor.

Dragă tinere, dacă tu trebuie să alegi între tine și Dumnezeu, pune pe Dumnezeu primul și El te va binecuvânta!

Duminecă, 14 Aprilie.

O cântare în închisoare

Faptele 16:16—34.

Puterea cântării este proverbială! Ea aprinde flacăra revoluției sociale. Ea își are partea ei și în mișcările religioase și sufletești. (I. Samuel 16:23). Dar sunt puține cazuri unde cântarea a făcut așa mult și așa rapid, ca în cazul lui Pavel și Sila.

1. *O remarcabilă serie de lucruri s'a întâmplat în acea noapte, ca urmare a cântării lor.*

1. *Alți prizonieri i-au ascultat.* „A asculta”, nu e tot una cu „a auzi”. Noi auzim multe lucruri fără să le dăm importanță. Cel mai bun exemplu de ascultare îl găsim la Samuel. (I Samuel 3:10).

2. *Temnicerul a căzut în genunchi, întrebând: „Ce să fac ca să fiu mântuit?”* Iar după ce Pavel i-a propovăduit pe Domnul Isus, s'a botezat el și toți ai lui. Astfel s'a format biserica din Filipi, revoluționară în Europa.

II. *Cum explicăm aceste efecte?* Cântările lor n'au fost aplaudate de nimeni! Dar ele au adus în temniță nota speranței și a curajului.

1. Ele erau cântări despre Dumnezeu și ce a făcut El pentru ei.

2. Dar acolo era ceva și mai mult: ei cântau cântări de laudă, într-o închisoare, în miez de noapte, cu mâinile în lanțuri și picioarele în butuc.

Spiritul bucuriei în asemenea condiții e o minune. E ușor să cânti când ești vesel, fericit și toate îți merg bine. Dar cânti când ai spinarea crescată de lovături, mâinile încătușate cu lanțuri grele, iar picioarele în butuc, aceasta e ceva supranatural. Nu mai cel ce e pe deplin incredințat de spre puterea lui Dumnezeu și mântuirea Lui, poate face așa ceva. Pavel și Sila, cântau, știind că Dumnezeu lucră în ei. Ei știau că Dumnezeu va folosi spre bine experiența lor.

III. *Bucuria este unul dintre semnele credinței creștine.* Bucuria este atractivă. Cineva a spus: „Mai multe muște vei prinde cu o lingură de miere, decât cu un butoiu de otet!” Oamenii nu vor urma o religie care n'are bucurie în ea. Creștinii primitivi știau să se bucure. Ei aveau destule motive pentru aceasta: 1. Hristos a învins moartea și domnește. Duhul Sfânt, este Duhul bucuriei.

Avem noi această bucurie? Putem noi cânta cântări de laudă chiar și în închisoare?

Duminecă, 21 Aprilie.

Apropierea lui Dumnezeu

Psalmul 139.

Nu e nimic, niciun lucru, despre care oamenii să difere așa de mult în gândire ca despre Dumnezeu. Sunt milioane de oameni, care nu se gândesc deloc la Dumnezeu, de dimineața până seara. Sunt unii apoi, care se gândesc la Dumnezeu, numai când s'oroagă. Sunt alții pentru care Dumnezeu e ceva nelămurit. Ei se închid la ceva pe deplin necunoscut.

Ce mare deosebire e între aceste trei categorii de oameni și psalmistul! Psalmistul vorbește din experiență. Ea se poate vedea în orice cuvânt al lui. El nu întreabă de pildă: „Unde pot găsi pe Dumnezeu?”, așa cum mulți necredincioși întreabă și azi, e „Unde voi putea fugi de prezența Ta?”. Prezența lui Dumnezeu este pretutindeni. De ea nu poți scăpa

După El nu trebuie să sapi, ca să-L găsești.

I. Tu mă înconjori din spate și din față și-Ți pui mâna peste mine. Acesta e un drum nou pentru unii dintre noi, de a gândi despre Dumnezeu. Dumnezeu e în veșnică atingere cu sufletele noastre. E posibil ca noi să nu ne dăm seama de multe ori despre acest fapt. După cum copilul nu observă mâna mamei, care veghează încontinuu lângă el, așa se poate întâmpla și cu noi. Dar adevărul este, că El e lângă noi. Noi n'avem lipsă să-L căutăm, ci să-L simțim.

II. Cum putem deveni conștienți de prezența Lui? Cum ne putem da seama de tovarășia Lui? Sunt mai multe căi: 1. Natura. Cântecul păsărilor, coloritul viu al florilor, Stăluțirea minunată a stelelor, oare nu ne șoptesc toate despre Dumnezeu? *2. Dragostea umană.* Mâna plină de mângăieri a prietenului lângă căpătâiul nostru, când suntem pe patul suferințelor, oare nu ne descoperă cea mai mare realitate adică pe Dumnezeu? *3. Dar în Isus Hristos* noi simțim descoperirea finală a lui Dumnezeu. Noi trebuie să-L simțim pe El. Aici e rostul orei de rugăciune, tăcere, liniște, meditație. Păcatul este, că vieța de multe ori e prea gălăgioasă, prea ocupată cu grijile acestei lumi, ca să-L putem simți.

III. Dar Psalmistul spune: „Tu îți pui Mâna peste mine”.

Dumnezeu e o personalitate definită. Să ne gândim un moment la mâna lui Dumnezeu.

1. O mână plină de dragoste și grijă. Această mână frământă și formează caracterul nostru. Instrumentele pe care le folosește sunt: Necazurile, durerile, greutățile. Nu Dumnezeu le trimite! Ele nu vin din mâna Lui, ci ele vin prin mâna Lui, spre folosul nostru.

2. O mână de conducere. Noi avem lipsă de această conducere în fiecare zi.

3. O mână care vrea să ne pună în serviciul sfânt. Aici avem un mare exemplu în apostolul Pavel, care a fost „arestat” de această mână, pentru serviciul sfânt.

Duminecă, 28 Aprilie

Deșertarea de sine a Lui Hristos

Filipeni 2:6—8.

Pavel începe cu Hristos de pe cel mai înalt tron al gloriei: *deopotrivă cu Dumnezeu.* El ne deschide porțile cerului, ca să ni-l arate pe Domnul nostru, în starea Lui de slavă, pe care o avea dela început. Numai având în mintea noastră vie, această icoană a slavei lui Hristos; vom putea apoi înțelege marele sacrificiu pe care l-a făcut El când a venit jos pe pământ. Nu era un lucru de apucat pentru Cineva, care fiind deopotrivă cu Dumnezeu; având slava, cinstea și onoarea alături de El, în ceruri să renunțe la toate acestea, preferând să îmbrace un chip de rob. Să schimbi o cunună de aur cu una de spini! Un tron, cu o cruce! Un loc de cinste, cu unul de ocară.

Numai Domnul nostru a făcut aceasta!

I. Pentruce accentuează apostolul Pavel aceasta?

1. Pentrucă Evanghelia fără un Hristos crucificat, n'ar avea nicio putere mântuitoare. Sunt destule cărți în lumea aceasta, pline de fapte eroice și învățături frumoase, dar niciuna dintre ele nu poate mântui. Numai o Evangheligie scrisă cu sânge, este o Evangheligie veșnică!

2. Un Mântuitor, oricât de bun ar fi dacă nu e origină divină, nu poate mântui. Toțmai aici e marea deosebire între religia creștină și celelalte religii. Până când fondatorii celorlalte religii, stau și astăzi în mormânt, — poate de mult prefăcuți în țărână, fondatorul religiei noastre — Isus — stă la dreapta lui Dumnezeu în ceruri. Noi n'avem morminte sfinte, noi avem învieri și înălțări sfinte! Numai un astfel de Mântuitor poate mântui!

3. Omul nu se poate mântui pe sine. Toate faptele lui bune, toate străduințele lui de a fi mai bun, sunt privite ca niște cârpe murdare înaintea lui Dumnezeu. Numai Duhul Sfânt și jertfa de pe Calvar, ne poate face mai buni și mai sfinți.

Crucea Golgotei este cheia inimii lui Dumnezeu.

II. Nu este o altă Evangheligie ca aceasta.

„El m'a iubit și s'a dat pe Sine”. Hristos a dat totul pentru noi. Ce

dar! Sufletele noastre I-au fost mai scumpe decât gloria, tronul, coroana, slava și mărirea, de care era înconjurat în slăvile senine. Ele I-au fost mai scumpe decât propria Lui, viață. Aceasta pretinde și dela noi sacrificii. Sacrificiul morții lui, sacrificiul vieții noastre! Acesta a fost gândul lui Isus. Și pentru aceasta Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult..."

Ai tu acest gând?

Duminecă, 5 Mai.

Hristos cel atractiv

Ioan 12:32.

Cineva a zis: „Ceea ce este mâna pentru violină, respirația pentru flaută, mana pentru copil, călăuza pentru pustiu, mângâierea pentru inima tulburată, și libertatea pentru un sclav, *aceea este Hristos pentru mine*”.

Hristos cel atractiv! Ce temă atractivă! Atracția, înseamnă să ai puterea sau calitatea de a atrage interes, afecțiune și devotațiune. Domnul Isus a atras la Sine pe toată lumea. Copii, mame, bărbați și femei; bogați și săraci, nobili, prinți și regi, toți sunt atrași de Isus. Cauza acestei puteri atractive stă în:

I. *Supremul exemplu al caracterului Său curat.* Ideea mare a Vechiului și Noului Testament, este puritatea. Tema dominantă a profeților, leguitorilor, evangheliștilor și apostolilor, este inima curată și viața frumoasă. La mijlocul figurilor și idealurilor, însă, stă ISUS. El este supremul exemplu al curăteniei.

II. *Hristos, exemplul moralei.* Învățăturile morale ale lui Isus, sunt superioare tuturor învățăturilor. Isus a venit într-o lume imorală, și totuși a trăit o viață exemplară. „Cine dintre voi Mă poate învinui de păcat”?, a fost întrebarea care a pus la tăcere și pe cei mai înverșunați dușmani ai Săi. Petru a recunoscut aceasta, când a spus: „Departă-Te dela mine Doane, căci eu sunt un um păcătos”. Sutașul s'a recunoscut pe sine în fața lui Isus și a zis: „Nu sunt vrednic să întri sub acoperământul meu”.

III. *Dar Domnul Isus, este atractiv, în cel mai înalt grad ca: „MANTUITOR”.* Veniți la Mine și Eu vă voi da odihnă, învățați dela Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima”.

Prin lumina naturii, noi vedem pe Dumnezeu desupra noastră; prin

lumina Legii, noi Il vedem contra noastră; iar prin lumina Evangheliilor noi Il vedem cu noi. Vameșii și cătoșii au fost atrași de Isus!

Duminecă, 12 Mai.

Banii nostri și împărăția lui Dumnezeu

Matei 6—19—24, I Tim. 6:10.

În fața acestor cuvinte rostite către Domnul nostru în predica de pe munte, se ridică o întrebare: „Se merită să vorbim despre ban?” Răspunsul este: DA! Da, pentru că banul este cea mai puternică forță materială de pe pământ. Prin el se face rău tot prin el se poate face și bine. Prin ban se poate ruina caracterul, se poate corupe societatea și se poate întineca conștiința. Cineva a zis: „Banii au ucis mai multe suflete decât fierul trupuri”. Dar în același timp banul poate face și bine. Prin ban se poate ridica societatea și se poate întări împărăția lui Dumnezeu. Domnul nostru Isus n'a ezitat să vorbească despre ban, ori cât de delicat ar fi acest subiect. Apostolul Pavel la I Cor. 7:31 a vorbit despre ban.

Prin urmare vom încerca și noi, în lumina celor spuse de Domnul nostru și Pavel, să ne ocupăm puțin de această problemă atât de vitală pentru omenire.

I. Prima întrebare pe care dorim să o ridicăm este: *Poate un creștin să strângă bani sau să fie bogat și să-și lăseze tuși să rămână un bun creștin?*

Vom răspunde prin două exemple din Biblie:

1. Avraam a avut bogății nenumărate și totuși era: „Prietenul lui Dumnezeu”. (Isaia 41:8).

2. Iov, era cel mai bogat om pe vremea lui, între toți locuitorii Răsăritului, și cu toate acestea Dumnezeu i-a luat această frumoasă mărturisire și i-a spus: „Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și ratat suflet”. (Iov 1:8). Din aceste exemple reiese clar, că bogăția nu împiedică pe nimeni de a fi un bun creștin al lui Dumnezeu. Dar ce a voit să zică Isus prin aceste cuvinte? Isus voit să accentueze asupra inimii, și asupra atitudinii pe care trebuie să aibă creștinul față de ban! Se ridică întrebarea:

II. *Care trebuie să fie atitudinea creștinului față de ban?*

Să te faci stăpân pe ban și nu

mul pe tine. Cu alte cuvinte creștinul trebuie să aibă banul în buzunar și nu în inimă.

Tăranii din Algeria (Africa) pentru-ca să poată prinde maimuțele, se servesc de mijlocul următor: Iau o buturugă de lemn, o găuresc pe dinlăuntru, lăsându-i o singură deschizătură în afară, o gaură cât ar încapa o mână. Înăuntru pun orez, măncarea plăcută maimuțelor. Fixează apoi buturuga de un copac. Maimuța vine și atrasă de mirosul orezului fierț, introduce mâna pe deschizătură înăuntru. Își umple apoi mâna de orez, o face pumn încercând apoi s'o tragă afară. Dar ce se întâmplă? Mâna goală a intrat pe deschizătură, plină însă cu orez și făcută pumn nu mai poate ieși. Pofta ei oarbă o ține acolo și nu-și desface mâna ca să plece, nici măcar atunci când vine țăranul ca s'o prindă. Așa este și banul. Odată intrat în inima noastră nu mai iese, ci, se face stăpân pe noi. Datoria creștinului este să stăpânească banul.

III. Banii și împărăția lui Dumnezeu.

Așa după cum banul poate produce atâtă rău în lume, dacă e întrebuințat rău, așa poate produce bine, dacă e întrebuințat bine. Prin el se poate ajuta împărăția lui Dumnezeu. Domnul nostru Isus, în timpul misiunii Sale, pământesti a fost ajutat de femeile evlavioase. Pavel și tovarășii lui misionari, au fost ajutați de bisericile creștine. Misiunea creștină de azi e susținută de darurile generoase ale credincioșilor care cred că: „Al Domnului este pământul cu tot ce este pe el!” Deci și noi împreună cu banii noștri.

Duminecă, 19 Mai.

Puterea în slăbiciuni

II. Cor. 12:9.

Aceasta e o parte foarte interesantă din biografia lui Pavel. Capitulul acesta, a fost motivul unor studii adevărați și serioase a multor cercetători ai Cărilor Sfinte. Despre cine vorbește apostolul aici? Despre sine sau despre un altul? Ce anume este „tepusul” care i-a fost înfipit în carne? Iată câteva întrebări care izbesc ochii cercetătorului serios, la prima citire. Răspunsurile au fost diferite. Cele mai multe din ele, ne fac să credem

însă că eroul acestor descoperiri a fost chiar Pavel, la convertirea sa. Știm că a auzit o voce care i-a spus lucruri mari și pe care cei ce erau cu el, n'a auzit-o (Faptele 22:9). Știm deasemenea că el în urma acestei descoperiri a rămas orb, având nevoie de călăuzirea tovarășilor săi, și se crede, că, chiar după ce și-a recăpătat vederea, el nu vedea ca mai înainte. Urma solzilor rămăsese pe ochii lui, su mai bine zis: urma contraversecii pe care o avusese cu Dumnezeu. Așa cum Iacob, după lupta de o noapte, dată între el și Reprezentantul Cerului, a rămas schiop toată viața, (Geneza 32:25) așa și Saul a trebuit să suporte consecințele luptei avute, toată viața lui. Acesta este „tepusul” de care n'a scăpat, cu toate că de trei ori a rugat pe Domnul să i-l ia. Răspunsul Domnului a fost clar: „Puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită”.

I. Slăbiciunea recunoscută prin simțul lipsei. Progresul între oameni a venit prin recunoașterea lipsurilor. Invențiile au ca mamă: lipsa. Omul simțind nevoia de a se adăposti de frig, vânt, ploaie, etc., a creat locuințele. La început simpla colibă fi era îndestulătoare. Crescând însă lipsurile omului, el a trebuit să-și mărească coliba, și astfel azi avem palatele și zgărie-norii. Simțind nevoia de a se apăra, omul a săurit armele. Simțind nevoia de a lucra mai cu succes și mai repede omul a creat mașinele. Un proverb zice: „Nevoia e mare meșter”.

La fel și lipsurile noastre sufletești, ne învață câteva lucruri frumoase. Ele ne învață să ne rugăm mai mult și să credem mai tare. În capitolul 11 din Evrei noi avem un tablou minunat al martorilor credincioși ai lui Dumnezeu. Toți oamenii aceștia erau însă, în condiții grele: Noe, în fața potopului, Moise și Israelii în fața unui împas la Marea Roșie, Avraam, în fața unei lumi stricate, etc. Slăbiciunile lor în fața acestor greutăți, au dat loc puterii lui Dumnezeu să se arate din belșug în ei.

II. Puterea lui Dumnezeu se vedește în slăbiciunile noastre.

În I. Corinteni 1:27, găsim următoarele cuvinte: Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale acestei lumi ca să facă de rușine pe cele tari”.

Petru, care se lapădă de Ius la so-

mația unei femei, în curtea arbirerului, în tovărășia lui Ioan, face cea mai îndrăzneată declarație în fața Sinedriului. (Faptele 4:19). Kagawa, conducătorul creștin din Japonia, un tânăr student, răpus de boală — aproape de moarte — odată întors la Hristos a făcut minuni pentru El. Astăzi Kagawa, este omul care are cea mai mare influență în Japonia, iar numele lui a străbătut prin toată lumea.

Când noi suntem slabi, atunci puterea lui Dumnezeu e tare în noi.

Duminecă, 26 Mai.

Spiritul creștin în acțiune

Filimon 1.

Scrisoarea aceasta stă ascunsă într-un colț neobservat. Ea e însă, o mare bogăție pentru Noul Testament. Ea ne povestește cum îndulcește Hristos relațiile dintre om și om.

I. *Să începem cu istoria.* În această scrisoare, facem cunoștință cu trei persoane: Filimon, Onisim și Pavel.

Filimon, era un om bogat din cetatea Colose. El locuia cu Apfia, nevasta lui, și Arhip, fiul lor. După convertirea sau întoarcerea lui la Hristos, el a devenit un conducător de biserică. Ca cetățean bogat, conform obiceiurilor de atunci, el avea robi.

Onisim, era robul său. Un rob cu apucături rele. E o minune ca un rob să fie un sfânt, dar această minune numai Dumnezeu o poate face. Ce se întâmplase? Onisim, a furat obiectele prețioase ale stăpânului său, și a fugit la Roma. După ce a hoinărit câțiva timp, până a cheltuit toți banii furați dela stăpânul său, Filimon, are remuscări de conștiință. Astfel merge la Pavel.

Pavel e în închisoare. El era în prima lui închisoare la Roma.

Se pune întrebarea: „De unde cunoaștea Onisim pe Pavel?” Răspunsul e foarte simplu: Apostolul Pavel fusese în Colose. El predicase Evanghelia chiar în casa lui Filimon, stăpânul lui Onisim. E posibil ca Onisim să fie ascultat chiar predicile lui Pavel, dar inima lui rea nu l-a lăsat să se întoarcă la Hristos.

II. *Convertirea lui Onisim în închisoare.* Astfel fiind lucrurile Onisim, muștrat de conștiință, face o vizită în închisoare lui Pavel. Vizita aceasta a fost binecuvântată. Imi inchipui cum

Onisim a căzut în genunchi și cu lacrimi în ochi, a mărturisit totul lui Pavel. Pavel l-a vorbit apoi despre iertarea lui Dumnezeu și harul Lui bogat pentru un suflet care se pocăiește. În același timp a scris această epistolă, l-a încredințat-o lui Onisim și l-a trimis înapoi la Filimon, spunându-i totodată că are o datoranță sfântă de a cere iertare stăpânului ofensat și păgubit.

Iertarea lui Dumnezeu nu înseamnă sugrumarea conștiinței. Hristos nu vă să ne facă cât mai simțitori. *Nu poartă pace în casa lui Dumnezeu, până nu e pace între frate și frate.* Astfel Onisim a mers la Filimon.

III. *Greutatea cazului din partea lui Filimon.* Onisim era un hoț. Societatea după mintea oamenilor, Filimon era socotit drept nebul, dacă îl lăsa nepedepsit. Pe de altă parte, Filimon nu respecta legea, dacă nu-l pedepsește pe acest hoț. El putea fi socotit ca un incurajator de furturi, dacă îl iertă. *Și totuși Filimon l-a iertat.* Niciodată nu cunoaștem dulceața iertării, până nu am ajuns noi să cerem iertare de la mâna cuiva.

IV. Rezultatele.

1. Creștinismul, (religia lui Hristos) e singura religie care aduce cele mai bune relații între oameni. Stăpân rău și necredincios, serv bun și credincios, sau invers: Serv rău și necredincios și stăpân bun și credincios sunt aduși prin această religie, la pace și înțelegere.

2. Religia lui Hristos, e singura religie care înlătură deosebirea de clase: stăpân și slugă devin frați.

3. Această carte a lui Pavel către Filimon, a fost izvorul din care s-au adăpat totii luptătorii pentru libertate și egalitate între oameni. Ea a distruș scâlăvia.

Duminecă, 2 Iunie.

Isus și rugăciunea

Rugăciunea este arma duhovnicească cea mai puternică, a copilului lui Dumnezeu. Ea este actul solemn, când noi, cei de pe pământ, printr-o legătură sufletească intimă, stăm de vorbă cu Dumnezeu. Ea e actul cel mai nobil, de care sufletul omenească e capabil. Dar în același timp nu este nimic mai greu ca rugăciunea! Ea e o muncă

că. O luptă! Oamenii lui Dumnezeu, din toate veacurile au trăit o viață rugativă. Iacob s'a rugat și a devenit un prinț al lui Dumnezeu. Moise s'a rugat până a căzut mană din cer. Io-sua s'a rugat și soarele s'a oprit din drumul său. Rugăciunile lui David, sunt cântările pline de inspirație, de care ne bucurăm și azi. Cerurile s'au închis și s'au deschis iarăși la rugăciunea lui Ilie. Daniel s'a rugat și gurile leilor flămânzi s'au închis. Ioan s'a rugat, a văzut ferestrele cerurilor deschise și ni le descrie în Apocalips.

Dar nimeni n'a trăit o viață mai rugativă ca Domnul nostru Isus Hristos. Pentru El rugăciunea a fost mai prețioasă decât orice. Mai prețioasă decât:

1. *Invățătura și vindecarea.* Luca 5:15—16. Când oamenii se strângeau cu grămada la El, ca să-L asculte și să fie vindecați, El se retrăgea și se ruga.

2. *Odihnă.* Marcu 1:35. Disdeditineată, pe când toată lumea se odihnea, Isus se ruga.

3. *Facerea minunilor.* Luca 22:32. În loc să elibereze pe Petru, printr'o minune, se roagă pentru el.

4. *Somnul.* Luca 6:12. Toată noaptea în rugăciune.

5. *Banii și munca.* Matei 9:38. S'a rugat pentru lucrătorii Evangheliei.

6. *Toți slujitorii.* Evrei 7:25. „El trăiește în veci ca să mijlocească pentru noi”.

Misiunea pământească a lui Isus a fost începută cu rugăciune. (Luca 3:21) continuată și sfârșită cu rugăciune. (Luca 23:34).

Misiunea cerească a lui Isus a fost începută cu rugăciune. (Ioan 14:16) și acum este continuată în rugăciune. (Evrei 7:25).

Din cele de mai sus se poate vedea atât de clar, cât de mult a prețuit Domnul nostru rugăciunea! Deci, dacă El, cel neprihănit, a avut nevoie de rugăciune, cu cât mai multă nevoie avem noi, cei slabi și păcătoși!

Duminecă, 9 Iunie.

Datoria mea și a ta

Ioan 1:35—42.

„Am găsit pe Hristos”! Acestea sunt cuvintele care isbucnesc din ini-

ma lui Andrei, la prima întâlnire cu fratele său, după ce el a găsit pe Mesia. Ce mărturisire frumoasă! Inima lui ardea de bucurie, după ce a petrecut o zi cu Isus. Valurile de fericire, căutau o ieșire din inima lui. El băuse din apa vieții, și această apă făcuse din inima lui o fântână izbuenitoare. Și astfel noi vedem pe Andrei împărțind această bucurie, fratelui său Simon.

I. *Și l-a adus la Isus.* Iată-l pe Andrei printre primii câștigători de suflete! Andrei nu ne-a lăsat nicio epistolă în Noul Testament. Numele lui ar fi trecut sub tăcere, dacă el n'ar fi făcut acest act frumos, de a conduce pe fratele său la Hristos. Domnul spune: „Vino”, și apoi: „Du-te”!

Misiunea trebuie să înceapă în familie. În Marea Poruncă, Isus zice: „Imi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și până la margi-nile pământului”. Ierusalimul este casa noastră. Și misiunea trebuie să înceapă aci. Fratele tău, sora ta, părintii tăi; iată marele câmp misionar unde tu trebuie să lucrezi! Aci a început Andrei și a fost încununat cu succes.

II. *Valoarea lui Petru.* Poate Andrei nu și-a dat seama îndejuns, ce servicii mari face el bisericii creștine și împărăției lui Dumnezeu, aducând pe fratele său la Isus. Andrei n'a cunoscut valoarea fratelui său. Dar întoarcerea lui Petru, a însemnat deja un triumf pentru împărăția lui Dumnezeu. De aci înainte Andrei a rămas puțin în umbră, dar Petru a lucrat. Acest Petru, adus la Hristos de fratele său, a fost stâncă de mai târziu, de care lovindu-se toate sistemele filosofice și religioase păgâne, s'au sfărâmat, îngenuchind în fața lui Hristos. De multe ori se întâmplă la fel cu noi. Nu ne dăm seama de talentele și puterile ascunse care zac în cei din jurul nostru.

Predicatorului din Gloucester. (Anglia) nu l-a trecut nici prin gând, că tânărul dela galerie, care se frământa sub presiunea predicii sale, și cu care a dat prietenos mâna la terminarea serviciului dumnezeesc, îndemnându-l să-și predea inima lui Isus, va deveni Prințul predicatorilor, (Spurgeon).

Învățătorul din școala duminicală, atras de atenția încordată cu care asculta tânărul David, îi făcu un apel

călduros să-și predea inima lui Isus. Și David nu era altul, decât David Livingstone, misionarul de mai târziu al Africii.

Simon, ascultând chemarea fratelui său Andrei, a venit la Isus și a devenit stâncă de mai târziu.

Dacă religia noastră e atât de bună, se poate ca noi să nu spunem nimic despre ea fraților noștri?

Duminecă, 16 Iunie.

Convertirea lui Saul

Faptele 22:3—15.

I. Educația lui Saul. Educația ajută întoarcerea noastră la Hristos, dacă această educație — bine înțeles — e sănătoasă. Să nu uităm, însă, că educația — oricât de bună ar fi ea, — nu poate lua locul întoarcerii la Hristos. Saul s'a născut în Tars. Părinții lui erau evrei, din cea mai strictă partidă. Mama și tatăl său erau credincioși Vechiului Testament. Tânărul Saul a fost astfel învățat în Sfintele Scripturi. Din frageda copilărie, el a memorizat adevărurile mari ale cărților sfinte. E foarte posibil să fi studiat la început în marea universitate greacă din cetatea lui. Tatăl său era cetățean roman. Cum a câștigat el cetățenia nu știe, dar că era cetățean roman e clar din declarația lui Pavel. Saul era cetățean roman prin naștere. El a studiat teologia în Ierusalim, cu Gamaliel.

Ne este puțin cunoscută, în mod definitiv, tinerețea lui, dar e sigur că datorită educației lui, el s'a pregătit pentru un loc de frunte între Farisei.

II. Saul în contact cu Ștefan. Când Ștefan a fost omorât cu pietre, Saul era prezent. El era reprezentantul Sinedriului, pentru a constata și raporta moartea lui Ștefan. Rugăciunea lui Ștefan pentru ucigașii lui, strălucirea de pe fața lui, mărturisirea lui despre cerurile deschise; toate acestea au influențat mult pe tânărul Saul. Mai adâncă decât teologia, mai tare decât dogma, mai puternică decât condamnarea, era scena acestea care l-a emoționat și l-a zguduț până în adâncul inimii. Căci, ce este mai convingător decât vizața unui om bun? Ce se poate compara cu moartea unui creștin când ne gândim la realitatea credinței lui?

III. Saul în conflict cu Hristos. Intoarcerea la Dumnezeu, este rezul-

tatul recunoașterii păcătoșului că este în conflict cu Hristos. Scena este în conflict cu Hristos. Scena me- lui Ștefan, rămasă vie în memoria cel- l-a convins pe Saul că el e în esă- flict cu Nazarineanul. Drumul Dam- celui a fost făcut sub povara constă- ței, care îi spunea mereu: „Ești ce- ucigaș!” Figura blândă, fața îngē- scă și vocea rugătoare și iertătoare. lui Ștefan, îi cotropeau sufletul. E- trebuia să cedeze.

IV. Saul în lumina lui Hristos. În amiază, deodată o lumină puternică ce lasă în umbră lumina soare să lovi ochii lui Saul și a celor din jurul lui. Era lumina lui Hristos! Saul ce sta jos la pământ. Păcătosul trebuie să se umilească la picioarele lui Isus. At- ci Saul a auzit vocea lui Isus zicând: „Saul, Saul, pentruce Mă prigē- șiți?” Aici Saul cedează, recunoaște Isus, și întreabă smerit: „Ce să Lu Doamne?” Isus a fost în stare s- ajute.

V. Saul în ascultare de Hris- lu- În urma întoarcerii, Saul a fost să facă un lucru special pentru H. la- stos. El trebuia să continue lucrul- evanghelizare început de Ștefan. În fel, prigonitorul de ieri, devine pri- nitul de azi. Pietrele aruncate asupra lui Ștefan, cu învoierea lui, se înt- asupra sa. Și totuși el spune: „Nu- nu mă va despărți de iubirea Hristos”. Acesta a fost omul, care predicat Evanghelia în două cet- nente.

Duminecă, 23 Iunie.

Intoarcerea

Isaia 55:7.

I. Necesitatea întoarcerii. Acesta un capitol mare al invitației Eva- gheliei! Ce libertate! Ce plinitate! dulci și îndemnătoare sunt chemăr- de a primi harul și mila!

Necesitatea pocăinței, în forma cea mai practică, nu e un lucru aruncat. Textul o face aceasta că- dar ea poate fi studiată și din un- toarele puncte de vedere:

1. *Natura lui Dumnezeu.* Cum pos- un Dumnezeu sfânt să privească păcat și să ierte păcătoșii care con- nuă în păcatele lor?

2. *Natura Evangheliei.* Ea nu le- rează păcatul, ci vrea să-l nimiceas-

3. *Lucrul Duhului Sfânt* ar fi pus o parte, pentrucă El este sfântulor-

4. Scopul venirii Domnului Isus în lume ar fi subjugat, căci El a venit să salveze din păcat.

II. *Naturii întoarcerii.* „Să se lase cel rău de calea lui și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui”.

1. Omul trebuie să se întoarcă de la calea sau dela drumul lui. Care e acest drum? E drumul pe care aleargă după propria sa voință. E drumul pe care el s'a obișnuit în toate păcatele. E drumul în care îi place să trăiască iubind păcatul. E drumul pe care aleargă cei mulți. Dela acest drum, textul nostru spune că omul trebuie să se întoarcă. Nu e destul să cugete că acest drum e rău, sau să fie întristat pentru păcatele lui. El trebuie să se întoarcă.

2. Omul nelegiuit trebuie să se întoarcă dela gândurile lui. Dela gândurile și părerile nebăblice, formate de el însuși, despre Dumnezeu, Legile Lui, Evanghelia Lui, poporul Lui; despre păcat, judecată, Hristos, el însuși. Despre toate aceste lucruri, omul lumesc are opinii greșite. Când se întoarce la Dumnezeu, el trebuie să se lase de gândurile lui greșite.

III. *La cine să se întoarcă?* „Să se întoarcă la Domnul, care va avea milă de el”. Aci este făcută o promisiune sigură: „Va avea milă de el”. Într-adevăr mila lui Dumnezeu e nepus de mare și bunăteza lui n'are margini, cum spune Psalmistul.

Oh, dacă noi am vedea lipsa unei totale schimbări de gânduri și drumuri! Ea trebuie să fie făcută complet și radical, altfel va fi fără folos. O ruinare totală și teribilă va urma dacă noi vom continua în păcate.

Să dea Dumnezeu ca această oră, să ne facă să vedem drumul rău și să ne întoarcem la Domnul!

Duminecă, 30 Iunie.

Mulțumirea

Efesenii 5:20.

În Ps. 95, Psalmistul ne cheamă să cântăm cu laude pe porțile Domnului. Cântarea de laudă este un mijloc foarte frumos de a-ți exprima recunoștința și mulțumirea față de Domnul. Copiilor lui Dumnezeu, mântuiți prin jertfa de pe Calvar, le șade bine cântarea de laudă.

Noi avem atâtea motive de a mul-

țumi Domnului! Sfârșitul fiecărui lucru, a fiecărei zile, a fiecărei săptămâni, a fiecărei luni, oare nu este un motiv de laudă și mulțumire lui Dumnezeu? Sfârșitul unui an este prilejul multor mulțumiri. Sănătatea, simțurile cu care El ne-a înzestrat și grija pe care ne-o poartă, ne dau atâtea prilejuri de mulțumire. Apostolul Pavel ne îndeamnă să mulțumim lui Dumnezeu pentru toate lucrurile:

I. Noi trebuie să mulțumim lui Dumnezeu, pentru lucrurile obișnuite. Tăranul, pentru semănăturile lui, pentru ploaia timpurie și târzie, pentru căldura din timpul verii și frigul de iarnă, și în sfârșit pentru tot ce Dumnezeu îi trimite spre binele și folosul lui.

Creștinul la fel, trebuie să mulțumească lui Dumnezeu pentru toate. Pentru bucurii și necazuri, mângâieri și întristări, încercări și încurajări. Pavel și Sila cântau cântări de laudă în temniță. Ioan Bunyan a scris cea mai nemuritoare carte din lume — a doua după Biblie —, în timpul celor doisprezece ani de închisoare. Un prizonier francez mulțumea lui Dumnezeu de bucurie că El a permis, ca în celula în care era deținut, să crească o floare frumoasă, singura lui mângâiere.

Mulțumirea este cel mai scurt drum de a simți pe Dumnezeu.

II. *Mulțumiți lui Dumnezeu totdeauna.* Nu numai când lucrurile merg bine, ci și când lucrurile merg rău. Cel mai bun exemplu aici, îl avem pe Iov. Omul acesta a învățat arta frumoasă a mulțumirii. El a știut să zică: „Fie Numele Domnului binecuvântat”, chiar și atunci când trupul îi era plin de răni. Isus, Mântuitorul nostru a cunoscut perfect de bine această artă. Când a fost respins din cetățile unde lucrase și făcuse cele mai multe minuni, El a zis: „Te laud Tată...” Matei 11:25.

III. *Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile.* Datoria noastră e să-I mulțumim Lui pentru toate. Pentru bune, pentru slabe, pentru cele mari, pentru cele mici, pentru bucurii, pentru necazuri și pentru toate ce El ne dă.

Dar cel mai mare lucru pentru care trebuie să-I mulțumim, este: Dragostea Lui mântuitoare, arătată în Isus, Domnul nostru!

CATECHEZA PENTRU SURORI

Intocmit de sora Earl Truța

Sfânta Treime

Luna Aprilie

1. Cine este Duhul Sfânt?

Răspuns: Duhul Sfânt este celălalt Mângăietor, pe care Isus l-a promis ca-l va trimite ucenicilor Săi, ca El să poată fi cu ei mereu. Ioan 1. 16—17.

2. Care este lucrul Duhului Sfânt în oameni?

Duhul Sfânt este izvorul tuturor gândurilor bune, dorințelor curate, și fezurilor sfinte în om. Romani 8:5—8.

3. Ce a făcut Duhul Sfânt prin toți scriitorii Bibliei?

Duhul Sfânt l-a inspirat să scrie tot ceea ce Dumnezeu a dorit ca ei să scrie. II. Petru 1:21.

4. Ce a făcut Duhul Sfânt prin profeți și apostoli?

Duhul Sfânt a inspirat profeții și apostolii ca ei să învețe pe oameni datorită lor față de Dumnezeu și aproapele lor. Fapt. Ap. 28:25. Luca 1:15—16. Ioan 14:26.

5. A locuit Duhul Sfânt în Isus Hristos?

Da; Isus Hristos a primit Duhul Sfânt fără măsură, și El a făcut lucrul Său prin puterea Duhului Sfânt. Luca 4:14. Ioan 3:24.

6. Când Isus S'a înălțat la cer, care lucru l-a dat Duhului Sfânt ca să-l facă?

Isus a trimis Duhul Sfânt ca să-l ia locul și să facă lucrul Său între oameni mai departe. Ioan 14:16—17.

7. Ce face Duhul Sfânt astăzi în lume?

Duhul Sfânt dă putere predicării Evangheliei, convinge pe oameni că sunt păcătoși și că au nevoie de mântuirea lui Hristos. Ioan 16:8—11.

8. Cum lucrează Duhul Sfânt, ca să facă pe oameni urmași ai lui Hristos?

Duhul Sfânt dă oamenilor o inimă nouă, ca ei să se întoarcă dela păcat și să-l primească pe Isus Hristos. Ioan 3:5.

9. După întoarcere la Hristos a omului, cum lucrează Duhul Sfânt mai departe?

Duhul Sfânt rămâne în acei, care cred în Hristos, ajutându-le să devină sfinți în dorinți și în viață. I. Cor. 3:16. Gal. 5:16—23.

10. Este Duhul Sfânt una cu Dumnezeu?

Da; Duhul Sfânt este Dumnezeu; și noi trebuie să-l iubim, să-l ascultăm

și să ne închinăm Lui. Fapt. Ap. 5. 4. Efes. 4:30.

11. Dacă Tatăl este Dumnezeu, Fiul este Dumnezeu, și Duhul Sfânt este Dumnezeu; sunt trei Dumnezi?

Nu; nu sunt trei dumnezei; Băne învață că aceste trei Persoane deosebite, că fiecare este Dumnezeu și totuși un singur Dumnezeu. I. Petru 6:4. Marcu 13:29. Ioan 14:16.

12. Ce înseamnă cuvântul Treime Inseamnă că Dumnezeu este într'un sens trei, și într'un sens unul.

13. Putem să înțelegem Treimea? Nu, noi nu putem explica nici unul din lucrurile acestea, dar Dumnezeu; noi nu ne putem înțelege nici pe noi înșine.

14. Cum se cinstește Treimea în teologie?

Noi suntem învățați să botezăm Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt. Matei 29:19.

15. Cum se amintește de Treime într-o binecuvântare?

„Harul Domnului Isus Hristos, birta Tatălui și împărțirea Duhului Sfânt, fie cu voi, cu toți”. Cor. 12:13

Inima nouă

Luna Mai

1. Poate un om să se pocăiască și să primească pe Mântuitorul prin terea lui proprie?

Nu; puterea de a se pocăi este rula lui Dumnezeu. Ioan 6:44. Efes. 2:8.

2. Cum li se dă acest dar?

Dumnezeu ia dela oameni inima piatră și le dă o inimă nouă. Ezech. 11:19—20. II. Cor. 5:17.

3. Care este schimbarea făcută o inimă este astfel reînnoită?

Când El dă o inimă nouă, Dumnezeu mișcă oamenii să urască păcat și să aibă dorința să-L servească. El, și îi convinge să îmbrățișeze Mântuitorul, Ezechiel 11:19—20.

4. Cine lucrează această mare schimbare?

Această schimbare se numește ștergere din nou, sau regenerare, și născut din Duh. Ioan 3:3. I. Petru 1:23. Tit. 3:5—6.

6. Sunt oamenii născuți din nou botezați?

Nu; numai acei ale căror inimi sunt deja reînnoite, schimbate, trebuie botezați. Fapt. Ap. 10:44,47.

7. De ce se menționează apa în gătura cu naștere din nou?

Apa este menționată în legătura

naștere din nou ca să arate că este o naștere curată și că aduce o viață nouă și curată. Ioan 3:5. Tit. 3:5. Romani 6:4.

8. Prin care mijloc lucrează Duhul Sfânt în inimile oamenilor?

Oamenii sunt născuți din nou prin mesajul Evangheliei, fie prin predică, sau prin citirea Cuvântului lui Dumnezeu. I. Petru 1:23. Iacov 1:18,21.

9. Putem să înțelegem cum oamenii sunt născuți din nou?

Nu; noi nu putem cunoaște nașterea din nou numai prin efectul ei, prin rezultatele ei. Ioan 3:8.

10. Care este dovada, că cineva are o inimă nouă?

Dovada este că trăiește o viață nouă. I Ioan 2:4,29.

11. Dă Dumnezeu Spiritul Său care rennoiește de bunăvoie, după planul Său?

Da; Dumnezeu dă Spiritul Său aceluia, pe cari El dorește să-i salveze. Efes. 1:3—4. Ioan 6:65.

12. Este vreun om exclus dela mântuire prin voia lui Dumnezeu?

Nu; Dumnezeu iubește toată omenirea și pentru mântuirea tuturor a dat pe Singurul Său Fiu; El dorește ca toți oamenii să fie mântuiți, și nu are nici o plăcere în moartea păcătoșilor. Și El oferă prin Evanghelia mântuirea ca dar fiecărui om. I. Ioan 2:2. Ezechiel 18:22. I. Tim. 2:4. Marcu 16:15—16.

Nu este nimic să împiedice pe cel mai păcătos om în a fi mântuit, afară de respingerea lui proprie a Mântuitorului; și este privilegiul și datoria fiecărui om, care aude Evanghelia să o primească imediat. Luc. 13:34.

14. Care este datoria credincioșilor față de lume?

Hristos poruncește ca, credincioșii să predice Evanghelia Mântuirii fiecărui om, fără excepție. Matei 28:19. Romani 10:13—15.

15. Vor pieri acei cari n'au avut oportunitate să audă Evanghelia?

Da; cu toate că ei vor primi o pedeapsă mai mică, decât acei, cari au auzit Evanghelia și continuă în păcatele lor, totuși ei vor fi pedepsiți și sângele lor va fi peste noi, cari nu le-am dat Evanghelia. Matei 11:21—24. Romani 2:12. Ezechiel 3:18.

Care cruce?

Cana Iunie Textul: Luca 9:23.

Duet: „Pe un deal departe”...

Crucea bogăției

Se zice că banii vorbesc — câteodă-

tă strigă! Banii vorbesc; dar ce spun? Ei spun: „Eu pot să înmulțesc puterea unui om spre bine sau rău. Eu îi pot deschide uși, cari ar fi vesnic închise fără mine. Eu pot să-l distrez și să-i dau ce el dorește. Eu pot să trimit copiii lui la școală și să le dau prestigiul, prietenii și onoarea. Sunt numai câteva lucruri pe cari nu le pot cumpăra. Săgar, neajutat de nimeni eu nu pot să cumpăr sănătate, fericire sau caracter. Așa vorbesc banii. Se plătește să lăsăm unele dintre cele mai mari lucruri ale vieții ca să ne închinăm banilor și să purtăm crucea bogăției! Un om mare, care a renunțat la toate ca să-i urmeze lui Isus a zis:

Căci mie Tu-mi ești toate,

Onoarea mea, și bogăția mea,

Dorința inimii mele, puterea trupului meu,

Bogăția sufletului meu etern.

Crucea Ialmel

A fi vestit, este singura dorință mare în viața omului. Ei nu se gândesc așa de mult la faptele făcute de ei, ci ei doresc a fi siguri că toată lumea știe despre ele. Faima, ca și banii, oferă multe lucruri. Ce n'ar face oamenii pentru un crou? El poate cere totul dela masa oamenilor. Totuși faima nu întotdeauna aduce fericire și îi face să fie iubiți.

Într'o zi un om s'a uitat la facerea unei vatre din piatră. Se făcea din piatră. A spart una din ele și era uimit să găsească înăuntru culori frumoase, minunate, pe cari nici nu a visat să le găsească. Câteodată viețile noastre sunt așa — noi căutăm fericirea în lucrurile mari și strălucitoare și adeseori le aflăm în locurile neașteptate.

Crucea înțelepciunii

Cuvântul „înțelepciune” ne aduce aminte întotdeauna de Solomon. Ne amintim cum el a răspuns, când Dumnezeu i s'a arătat și i-a zis: „Cere ce vrei și Eu îți voi da”. Răspunsul lui Solomon este un model. El a zis: „Dă robului Tău o inimă pricepută, ca să judece pe poporul Tău să deosebească binele de rău! Căci cine ar putea să judece pe poporul Tău, pe poporul acesta așa de mare la număr?” Cere-rea aceasta a lui Solomon a plăcut Domnului fiindcă n'a cerut nici viață lungă, nici bogăție, nici onoare, ci numai o inimă înțeleaptă și pricepu-

tă. Dumnezeu i-a dat ceea ce a cer- și bogății, și slavă. Inșă chiar cea- stă cerere, cu toate că era bună, nu era cea mai înaltă. Nu a fost o ale- gere de devotare și credincioșie față de Dumnezeu. Hristos ne-a dat o altă lege: „Căutați întâi Împărăția lui Dumnezeu și toate celelalte vor fi adăogate.”

Crucea Iubirii Lumii

Este ceva senzational ca să vezi pornirea unei locomotive moderne puternice. Ea reprezintă invenție, pu- tere, repezițiune. Dar ce confuzie, ce haos, ce distrugere rezultă când acel tren ajunge pe o șină defectuoasă. Numai o șină subțire de oțel, totuși poate să arunce locomotiva alergătoa- ro în spațiu, care înseamnă distru- gere.

De multe ori și noi pornim în vie- ță cu cea mai bună pregătire. Dar, dacă nu avem grijă de șine, de drum, poate să ne facă să cădem. Ceea ce esto mai rău, atunci când noi cădem, ca și locomotiva, noi adeseori aducem și pe alții cu noi. Crucea iubirii lu- mii ne oferă multe lucruri. Tinerii aleg drumul cel mai ușor pentru a-și petrece și acel drum este adeseori cel mai periculos.

Într-o zi, o bătrână a vrut să se ur- ce în tramvaiul. Ea a văzut în fața tramvaiului scris: „La Moși”. Inșă pe o latură a tramvaiului era scris alt- ceva. „Unde merge? — întrebă bă- trâna. „La Moși”. — răspundea con- ducătorul. „Dar alătura scrie: „Scoa- la Profesională” — a răspuns ea. Exa- sperat, conducătorul a strigat: „Urca- ți-vă Doamnă, noi nu mergem ală- tura”.

Noi, de multe ori, avem firma cre- ștină pe fruntea noastră, dar lăsăm ca alte lucruri să intre în viețile noa- stre, cari ne fac să mergem pe ală- tura. Chiar în recreația și plăcerile noastre. Crucea iubirii lumii nu ne oferă nimic care să se poată compara cu bucuria care vine, când ești călău- zit de idealurile pe cari viața în Hri- stos le are de oferit.

Pe când mergeam cu pe drumul vieții, în căutarea fericirii, am văzut înaintea mea o cruce de o strălucire orbitoare. Era crucea bogății și mi-a oferit fericire, călătorie, haine fru- moase, prestigiu, și tot ce as putea dori, dacă eu mă voi închina ei. M'am uitat la cei în jur, cari se în-

chinau ei și nu mi-au, părut ferici- ti. Lipsa ceva din viața lor. Mi-am tors spatele la crucea aceasta și mi- am continuat drumul.

Am venit la o altă cruce — cruce faimei. Ea, deasemenea, era străluc- toare și plină de promisiuni frum- use. Dar oare aduce faima fericire? M'am întrebat, M'am uitat la oame- renumiți. Ei nu erau fericiți. În- nou, am părăsit crucea aceasta și am început o cântare pentru acela care m'ar face fericit.

Și crucea, de care m'am apropi- după aceea, nu a fost orbitoare — demnă. Oamenii de-a rândul veacur- au urmat această cruce a înțelepe- nii. Ea a promis fericire în a stră- cunoștință pentru mine însumi. E- poate cineva fi fericit, trăind numai pentru sine? Poate cineva fi ferici- fără să aibă inima și sufletul mișc- Eu m'am întors obosit de la acea cruce și întrucâtva descurajat am c- tinuat drumul vieții.

Crucea lui Hristos

Înainte am văzut o cruce, mai c- re decât celelalte, dar mult mai c- plă. Era o cruce veche. „Pot eu gă- șesc fericire acolo?” M'am într- „Da” a răspuns o voce și eu am c- zut. Se părea un preț mare ca să- lepăd de toate și să-L urmez lui I- dar ce promisiuni prețioase a oferit. Toate aceste ar putea să fie ale m- dacă eu accept numai. Așa, eu în- inimă umilită, mi-am mărturisit pă- tele, mi-am luat crucea și l-am ur- Domnului.

Eu am nevoie de o putere să- tină credincios,

Și drept în tot ce fac;

Eu am nevoie de o putere să- tină tare

Când sunt ispitit să fac rău;

Eu am nevoie de un Har, să- păstreze curat

Când pasiunea încearcă să mă p- dă în cursă,

Eu am nevoie de o iubire, să- păstreze blând,

Când asprimea și neîncrederea sunt tovarăși;

Eu am nevoie de un braț să- țin ajutorul meu

Când ziua devine întunecoasă și necazuri,

Și nimic pe pământ nu poate să- le dea,

Dar pe toate le găsec în Hristos, Domnul meu.

ISVORUL CE NU SEACĂ

Isala 55.1.

*Isvor cu apă cristalină
Ce curgi în râuri seculuri
Din Tine setea își alină
Bogați, săraci și mici și mari*

*S-au turburat fântâni isvoare
Și au secat în malca lor,
Dar apa Ta izbucnitoare
Alină setea tuturor.*

*Și eu când mă topeam de sete
In frageda-mi copilărie,
Mi-ai dat curata-Ți apă rece
Și am băut cu bucurie.*

*Acum sunt fericit cu Tine
Isvor de apă neseacă,
Căci ești un grai ce ne rostise
Din ceruri Tatăl allădată.*

*Tu vei rămâne în vezi același!
De zeci de secol dulce ești,
Vei adăpa în drum pribegii,
Căli beau din Tine-i răcorești.*

*Veniți setoșilor de vieață!
Sorbiiți cât încă o să fie,
Primiți cuvântu-I și chemarea
Ca să trăiți în veșnicie.*

SPRE UN ȚĂRM DORIT

*Ce fericit sunt dacă mor!
Din largul chinului sunt dus,
Noi regreta nicidec de dor
De-acest pământ amăgilor
Voiu fi în ceruri sus.*

*Eu cu plăceri ce nu au nume
Te-aștept pahar de clipe dulci
Eu simt ce a simțit o lume
Un nor de martori ce îmi spune
Acele clipe dulci.*

*Un glas și-atăta traiu amar
Și multul zbucium a trecut!
Un glas aștept, nu sunt avar!
Se șfarmă un netrebnic dar —,
Ce-a fost, dar s'a trecut.*

*Căci pleau-au fost câte le-am vrut
Aceste pământești — ....
Tot ce-am zidit, tot ce-am făcut
Rămâne totul trist și mut
In fața tainelor cerești.*

*E lumea fum și traiul fum!
Și tot ce-i bun și mai frumos
Povara-i grea și silnic drum,
Din pribegie vtn acum
Spre țărnu cel frumos.*

*In elipa grea de așteptare
Când sufletul scapă de tină,
Când eu aud a Ta chemare
Merg să primesc altă suflare,
Spre alte țărnu de lumină.*

UN ÎNVĂȚĂTOR

in
Școala Duminică
C I T E Ș T E

Farul Creștin

UN ELEV

se abonează la

Călăuza

20 lei pe an,
12 lei pe jum. an

Un elev

al
Școalei Duminică

citește

Biblia în fiecare zi

citește

Mana Zilnică

hrană sufletească în
fiecare zi.

20 lei pe an, 12 lei
pe jum. an.

INVĂȚĂTORI AI ȘCOALELOR DUMINECALE!

NU UITAȚI, că cele mai de preț cărți ajutătoare
și instrucțiile în lucrul vostru mareț, le găsiți la

DEPOZITUL de LITERATURĂ

ARAD, STR. LAE BARNA No. 4

CRUCEA CREȘTINULUI

și MĂNTUIREA DEPLINĂ le puteți căpăta la
la Dep. Lae Barna 4. ARAD

CĂLĂUZA

vieții tale să fie Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia. Citește-o
în fiecare zi. Se găsește biblia cu 100, 160, 200 și 300 lei, la
DEPOZITUL NOSTRU.

Cărți ajutătoare învățătorilor și elevilor școalelor Dumi-
necale, precum și cărți de cântări, comandați dela

DEPOZITUL DE LITERATURĂ

Arad, str. Lae Barna 4.

CĂLĂUZA apare de patru ori pe an, în 36 pagini. — Redac-
ția și Admin'strația: Str. Lae Barna No. 4 Arad. — Casier: N
Oncu, Str. Blanduziei 4. — **Abonamentul:** 20 lei anual și 12
pe un jumătate de an. O bucată 6 lei.

Girant responsabil: N. ONCU. Tip. Lovrov & Co. Arad